У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 133. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 16-го ЛИПНЯ 1971 15 ЦЕНТІВ — 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 16, 1971 No. 133. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 15 липня 1971

В АМЕРИЦІ

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ ЗСА ПОВІДОМИВ, що 1.7 більйона долярів, призначених урядові Південного В'єтнаму для допомоги у відбудові країни — ніде не пропали. Представник Департаменту оборони сказав, що ділові книги і звіти про те, як і коли були витрачені ті гроші, знаходяться не у Південному В'єтнамі, де їх шукали, а в ЗСА.

СЕНАТСЬКА БАНКОВА КОМІСІЯ схвалила законопроєкт, за яким Адміністрація президента Ніксона може видати фінансову позичку летунській компанії „Лакгід", що перебуває у важких економічних трудношах. Проти тієї позички в 2 більйони долярів виступають чимало конгресменів у Палаті Репрезентантів. Припускають, що Сенат схвалить той законопроєкт, але не відомо, чи він перейде в Палаті Репрезентантів.

СІМ АВТОМОБІЛЕВИХ КОМПАНІЙ, у тому й деякі закордонні, мають удокументувати перед Федеральною Комісією Торгівлі багато своїх торговельно-реклямних оголошень. Виявилось, що деякі компанії обіцяють у реклямах те, чого насправді не дають покупцям. Федеральна Комісія Торгівлі вперше видала таке розпорядження, і сподіваються, що це лише початок її діяльности в поборюванні невідповідної реклями.

ЛІВІ УРАГВАЙСЬКІ ПАРТИЗАНИ „ТУПАМАРОСИ" викрали в тій країні видатного промисловця і діяча Горге Беренбавма. „Тупамароси" час до часу викрадають заможних людей, щоб дістати викуп і поповнити таким чином свою касу.

СЕНАТОР ЕДВАРД КЕННЕДІ ВИСТУПИВ у Бостоні з різкою критикою політики Уряду президента Ніксона. Промовляючи на з'їзді Гільдії Преси, сенатор сказав, що, на його думку, Уряд намагається контролювати вільну пресу та інші засоби інформації, і закликав протиставитись таким намаганням.

МАНГЕТТЕНСЬКИЙ СУД У КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВАХ засудив трьох „артистів з „Клаб Орджі" в Ню Йорку за прилюдну розпусту, на різні реченці ув'язнення. Суддя Рінгел відіслав 23-річного Пола Карасика з Квінсу на один місяць у тюрму, 21-річну Таню Келлі на три місяці і 20-річного Р. Мартіна на 6 місяців, бо останні двоє вже мали суди за інші кримінальні злочини. Суддя Рінгел сказав, що єдиний шлях боротьби з такими „виступами" — це відсилати виконавців до тюрми. Мейор Джон Ліндзі повідомив, що поліція буде й надалі переслідувати проституток у Ню Йорку.

КОЛИШНІЙ ДОРАДНИК ПРЕЗИДЕНТІВ Кеннеді і Джонсона, Волтер Ростов, у телевізійній програмі заявив, що коли б ЗСА вийшли в той час із Азії, то світ міг прийти б до катастрофи великої війни, включно з нуклеарною зброєю. В. Ростов сказав, що і тепер ЗСА не можуть покинути Азію напризволяще, бо може дійти до воєнного зудару.

ПОЛІЦІЯ В НЮ ЙОРКУ ПІД ЧАС ДВОХ РЕЙДІВ відібрала від нелегальних торгівців наркотиками 275 фунтів „героїни". На аеродромі Кеннеді було заарештовано сина панамського амбасадора до національного Китаю, який віз 175 фунтів „героїни", а в апартаменті на Квінсі поліція відібрала 100 фунтів „героїни" й заарештувала кількох осіб.

У СВІТІ

ГРЕЦЬКИЙ КОРОЛЬ КОНСТАНТИН ПРИЙНЯВ американського амбасадора Генрі Таску в італійському надморському місті Порто Ерколе. Король Константин переїхав до Італії в грудні 1967 р., після його невдачної спроби відсунути від влади теперішній військовий уряд у Греції. Він заявив, що вернеться до Греції, коли будуть розписані там загальні вибори до парляменту. Греція формально все ще є монархією. Чужинецькі амбасадори вручають свої вірчі грамоти призначеному урядом регентові Георгові Зоітакісові, але стараються опісля відвідати також короля Константина в Італії.

У ГЕЛЬСИНКАХ У ФІНЛЯНДІЇ ВІДБУЛОСЯ у вівторок 13 липня друге з черги засідання відновленої американсько-совєтської конференції про обмеження стратегічних родів зброї. Воно тривало 45 хвилин і ніби було, як ствердили його учасники, „поважне і конструктивне". Наступне засідання визначено на найближчий вівторок. Всі ці засідання строго засекречені.

У ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ неспокій. Під час патріотичної манифестації протестантських ірляндців у столиці Белфасті згинув від кулі снайпера, вірогідно ірляндського католика, один британський вояк, а наступного дня другий. У цьому році згинуло вже в Північній Ірляндії 10 британських вояків, висланих туди для привернення спокою.

У МОСКВІ ГОЛОДОВИЙ СТРАЙК ПЕРЕВОДЯТЬ 33 грузинські жиди, які розтаборились в центральному поштово-телеграфічному будинку. Ті жиди прибули з Грузії, стараючись за пашпорти на виїзд до Ізраїлю. Вони не носили ніяких таблиць і не розкидали ніяких летючок, тільки вислали петиції до Леоніда Брежнєва і Алексея Косигіна та заявили, що крім води нічого не прийматимуть до уст, поки не дістануть дозволу на виїзд. Поліція загрозила, що коли вони мирно не покинуть поштового будинку, то їх арештують і насильно виведуть.

АМЕРИКАНСЬКОМУ СОТНИКОВІ ТОМАСОВІ КАЛВЕРОВІ ПОГРОЖУВАЛА кара 4-ох років в'язниці і непочесне звільнення з армії: військовий суд на передмісті Лондону визнав його винуватим у всіх точках акту обвинувачення, який закидав йому активну участь в противоєнтій демонстрації перед американською амбасадою в Лондоні, у цивільному одязі з чорною стрічкою на рамени. Але наступного дня засуджено його тільки на 1.000 дол. кари й уділено йому догану.

ЯПОНІЯ НЕ БУДЕ ВСИЛІ перейняти на себе ролю американської Сьомої фльоти, що перебуває на водах Далекого Сходу і самою своєю приявністю зберігає там мир — заявив японський прем'єр Ейсаку Сато, який твердить, що навіть до 1980 року японська воєнна фльота не зможе розбудуватись до тієї ролі. Водночас японський прем'єр висловив на пресовій конференції жаль, що Комуністичний Китай ускладнив проблему відновлення японсько-китайських взаємин своєю вимогою, щоб Японія зірвала всі зв'язки з вільно-китайським урядом на Тайвані (Формозі).

Сенат підтримав вето Президента проти 5.6-більйонової програми забезпечення працею незатруднених

Вашингтон. — Розглядаючи переданий йому Палатою Репрезентантів законопроєкт із програмою забезпечення працею безробітних, Сенат ЗСА підтримав вето Президента проти цього законопроєкту, реалізація якого мала б коштувати федеральну скарбницю 5.6 більйона долярів. За законопроєктом голосувало 57 сенаторів і проти нього 36. Бракувало ще тільки п'ять голосів для відхилення Президентового вето, що можна перевести тільки двома третіми всіх голосів. Це вже третій раз за урядування президента Ніксона демократичний за своєю більшістю Конгрес підтримує його вето. Президент і провідні економісти ЗСА виступили були з гострою критикою цього законопроєкту, заявляючи, що він надто коштовний і буде мало ефективний в поборюванні безробіття. Ставлячи своє вето проти законопроєкту й асигнування 5.6 більйона долярів на його реалізацію, президент Ніксон ствердив, що цей законопроєкт неправильний за своїм підходом і що пропоновані у ньому проблеми можна буде розв'язати багато успішніше з допомогою закону, що його він підписав у понеділок цього тижня і який передбачає асигнування 2.25 більйона долярів для створення 200 000 місць праці в публічних роботах. Опонуючи проти тієї частини законопроєкту, яка стосувалася публічних робіт, президент Ніксон не мав ніяких застережень проти включених до нього програм — в тому числі програми економічного розвитку Апалачського району з участю 14 стейтів, що мав би коштувати 1.5 більйона долярів, і програми розвитку інших районів, кошт якого виносив би 927.9 мільйона долярів.

Страйк телефонічних робітників триває, виникла загроза інших страйків

Вашингтон. — Започаткований в середу 14 липня ц. р. страйк телефонічних робітників й операторів охопив уже майже цілі ЗСА і в ньому бере участь яких 400 000 робітників. В деяких місцевостях страйкуючі робітники пікетують приміщення й інсталяції компанії Белл Систем. Проте ж досі страйк не вплинув на функціонування телефонічного зв'язку і його обслуги. Робітників й операторів заміняли працівники бюр і контролери, кількість яких обраховують на 300 000. Переговори між проводом спілки телефонічних робітників і керівництвом компанії в справі нового контракту тривають. Протеж й одні і другі рахуються з тим, що страйк може тривати два або більше тижнів. Водночас із цим керівники залізниць повідомили, що в п'ятницю цього тижня має початися страйк на п'яти головніших залізничих лініях, у висліді якого може бути спаралізований увесь залізничий рух. На Західньому Побережжі продовжується уже 15-денний страйк портових вантажників, у висліді якого у західніх портах стоять не вивантажені десятки кораблів. Страйкують також 39 тисяч робітників мідяної промисловости і 17 тисяч працівників Вестерн Юніон.

Професійні спілки нарікають на використання дешевої робочої сили з-поза ЗСА

Вашингтон, Д.К. — Представники американських професійних спілок виступили з заявами, в яких остерегли Уряд і промисловців, що завелике користування дешевою робочою силою з-поза ЗСА приведе не тільки до непорозумінь, а й до спаду та занепаду економіки цієї країни. На профспілковій конференції у Вашингтоні президент професійної спілки одягової промисловости Джекоб Потофскі сказав, що деяким закордонним робітникам платять у них вдома навіть по 9 центів за годину праці, але це не можливе з американськими робітниками, „і ми цього не будемо робити". Він сказав, що найменше платять робітникам і робітницям у Гонг Конгу, Південній Кореї і Японії. Президент великої професійної спілки АФЛ-СІО Джордж Міні сказав на тій конференції, що деякі американські компанії самі відбирають в американських робітників місця праці, переносячи свої фабрики й заводи десь за кордон, де значно дешевша робоча сила, а отже й більші заробітки для компаній. Але, сказав провідник американського робітництва, „американський високий стандарт життя базується на купівельній спроможності американських робітників. Чим менше місць праці, тим менша купівельна спроможність робітництва", а це вестиме до загального спаду економіки.

Суспільна опіка у Нюйоркському стейті покищо без обмежень

Олбані, Н. Й. — Схвалена Леґіслятурою Ню-йоркського стейту пропозиція губернатора Нелсона Рокефеллера про те, що отримувач соціяльної допомоги „велферу" повинен жити в цьому стейті щонайменше один рік, вже підпала ліквідації. Федеральний Суд у Боффало, Н. Й., розглянув прохання 9-ти членної родини, яка прибула із стейту Флориди і на третій день звернулася з проханням про соціяльну допомогу, й вирішив, що та родина повинна отримувати допомогу. Щоправда, суддя призначив окрему групу із трьох суддів, яка має розглянути питання конституційности чи не-конституційности закону стейту Ню Йорк про обов'язкове однорічне перебування в стейті, щоб дістати право на „велфер". Але Союз Громадських Свобід вже вніс до суду протест, подаючи, що Конституція ЗСА гарантує за кожним громадянином право вільного руху, отже й переїзду із стейту до стейту. Коли така гарантія є, то повинна бути й допомога потребуючим, без огляду на час їхнього проживання в тому чи іншому стейті.

ОРГАНІЗАЦІЯ СТАРШИХ ДБАЄ ПРО МАЙБУТНЄ

До Голови Фонду Катедр Українознавства наспів заraз із чеком такий лист: Шановний Пане! Від Організації Захисту для Старших Осіб, яка існує в Савт Плейнфілді, Н. Дж., мені, як касирці, доручено переслати 600 долярів на фонд другої катедри українських студій в Гарвардському Університеті. За Управу — Марія Перчишин — голова, Пелагія Дембіцька — секретарка, Юлія Шарик — касирка.

Віце-президент Південного В'єтнаму різко критикував свого президента

Сайгон. — Віце-президент Південного В'єтнаму, Нгуєн Као Кі написав — і опісля оприлюднив — листа до президента Нгуєна Ван Тіє, в якому закидає названому президентові зловживання владою, залякування своїх політичних противників, ведення підготови до пофальшування цьогорічних президентських виборів, зламання давніх приречень і диктаторські манери. Као Кі, який раніше був командувачем південно-в'єтнамського летунства із ступнем маршала, закинув Нгуєнові Ван Тіє, також колишньому професійному старшині у ранзі генерала, що він — усупереч своєму приреченню в попередніх президентських виборах — нічого не зробив і не робить у користь замирення та знехтував свої приречення щодо заведення соціяльних реформ. Као Кі оскаржив свого президента у „нечесних" діях та веденні натиску на членів парляменту, місцевих радних і провінційних шефів, щоб вони не підтримували опозиційних кандидатів. За новим законом, що його провів Нгуєн Ван Тіє, тільки той може кандидувати на президента, петиція якого матиме підписи бодай 40 з-посеред 195 членів парляменту, або бодай 100 з-посеред кругло 500 місцевих провінційних і міських радних. Свою кандидатуру зголосили, крім президента Нгуєна Ван Тіє, також віце-президент Нгуєн Као Кі і емеритований, популярний у В'єтнамі, генерал Дуонг Ван Мінь. Президент Тіє будьто старається, щоб шефи провінцій не леґалізували підписів радних під петицією Нгуєна Као Кі. Генерал Мінь заявив, що коли президент Тіє своїми махінаціями не допустить Као Кі до кандидування, то він теж не кандидуватиме. Тоді залишився би тільки один кандидат і вибори втратили б навіть зовнішні познаки демократичних.

Віце-президент Південного В'єтнаму Нгуєн Као Кі — позаду — зірвав політичне перемир'я із своїм президентом Нгуєном Ван Тіє — на першому пляні — та закинув його диктаторські манери і фальшування виборів. Обидва вони—рішучі антикомуністи, при чому Као Кі втік із Північного В'єтнаму, коли той піднав у 1954 під владу комуністів, але вони віддавна суперники і взаємини між ними такі погані, що один з одним навіть не говорять.

Пейпінг сприяє новій Женевській конференції про В'єтнам

Вашингтон. — Австралійська амбасада поінформувала Державний Департамент, що Комуністичний Китай, який дотепер противився будь-якому компромісовому замиренню у В'єтнамі, висловив готовість взяти участь у новій Женевській конференції про В'єтнам. Перша така конференція була у 1954 р. з участю також Комуністичного Китаю. Таку заяву будім-то склав комуно-китайський прем'єр Чу Ен-лай у розмові з головою соціялістичної опозиції в Австралії, Гафом Вітлемом. Цей останній повідомив про свою розмову з Чу Ен-лаєм радіодепешою австралійського прем'єра Вілліяма МекМегона. На своїй пресовій конференції у Гонг Конгу Гаф Вітлер, голова австралійської Партії Праці, поручив визнання комуністичного режиму в Китаї, зірвання з вільним Китаєм з його осідком на Тайвані (Формозі) та нав'язання з Комуністичним Китаєм повних дипломатичних взаємин. Австралійський прем'єр Вілліям МекМегон закинув Вітлемові, що той переступив межі приватних 12-тиденних відвідин у Китаї, але передав отримані від Вітлема відомості Америці. Зворот в тактиці Комуністичного Китаю супроти В'єтнамської проблеми видний також в офіційному підтриманні останньої комуністичної пропозиції на Паризькій конференції про замирення на базі 7-ох точок. Речник Білого Дому Роналд Зіґлер потвердив, що проблема В'єтнаму й оті комуністичні пропозиції становили предмет нарад Президента з його дорадником Генрі Кіссінґером також у минулу середу 14 липня в Сан Клементе у Каліфорнії.

Совєти вбачають у проголошенні тайних документів „змову монополій"

Москва. — Московська „Літературна Газета" принесла велику статтю поруч із графічною діяграмою, де переводить абсурдну тезу, що засекречені документи про В'єтнам появилися в „Ню Йорк Таймсі" і кількох інших великих американських газетах тому, що ті газети боронять інтересів так званих „цивільних монополій" заінтересованих у закінченні В'єтнамської війни. В Америці, твердить та совєтська газета, існують три роди „капіталістичних монополій" — 18 військових, які працюють виключно на військові цілі, 39 військово - цивільних з частинною продукцією для вжитку збройних сил, і цивільні які охоплює 43 великі промислові осередки, що продукують ужиткові предмети. Видавець і власник „Ню Йорк Таймсу" Артур Золцберґер, є — мовляв — репрезентантом „цивільних монополій", які між іншим охоплюють три великі автомобільні компанії — Дженерал Моторс, Форда і Крайслера — і нафтову компанію Стандарт Ойл.. Американські промислові монополії, інформує своїх наївних читачів „Літературная Газета", насправді володіють в Америці, але водночас вони вічно ведуть одні з одними конкуренційну боротьбу. Московський кореспондент „НЙ Таймсу", подаючи вістку про той виступ „Літературної Газети", дає свій коментар, що та стаття є характеристичною для способу думання большевиків і на їх погляди про Америку, але водночас — вона старається протидіяти збентеженню совєтських громадян, які не можуть уявити, як будь-яка газета може друкувати щось проти волі уряду.

Міжнародна Амнестія й бельгійські студенти в обороні Валентина Мороза

Лондон (УІС „Смолоскип"). В Пресовому Листку за липень 1971 р. (р. I, ч. 7), який видає централя Міжнародної Амнестії в Лондоні, опубліковано довшу статтю про відомого українського історика Валентина Мороза, який був засуджений у листопаді 1970 р. на 14 років ув'язнення. В ній подано докладні біографічні дані про В. Мороза та про суд над ним. „Обвинувачення в антирадянській агітації й пропаганді, — пишеться в статті, — були базовані лише на писаннях Мороза. Ці писання мали б відображати сильне прив'язання автора до України, його переконання в потребі збереження її культури, мови і традицій та його опозицію до влади органів КҐБ". Міжнародна Амнестія стверджує, що засуд В. Мороза на 14 років є жорстокий і рідкісним випадком в сьогоднішньому СРСР. Стаття про В. Мороза закінчується закликом Міжнародної Амнестії писати протестні листи до ЦК КПУ на руки П. Шелеста (в Листку подається така адреса: П. Ю. Шелест, Перший секретар ЦК КПУ, член Президії ЦК КПРС, Київ, вул. Орджонікідзе, ч. 11, УРСР), і Міністерство Юстиції УРСР (м. Київ, вул. Коцюбинського ч. 12, УРСР).

Як відомо Міжнародна Амнестія боронила багатьох українських політичних в'язнів в СССР. Зокрема багато уваги в праці Амнестії було присвячено обороні В. Чорновола, С. Караванського, Є. Кузнецової, д-ра В. Горбового. Зараз Міжнародна Амнестія веде працю в обороні 31 українського в'язня, які були засуджені в СССР за політичні, національні чи релігійні переконання.

Журнал бельгійських студентів „Онс Вербонд", який появляється в Генті фляманською мовою, у своєму числі за березень-квітень 1971 року присвятив багато уваги В. Морозові й руховi опору на Україні. Обкладинку цього журнала прикрашує портрет В. Мороза з великим написом „Домагаємося свободи В. Морозові". Журнал публікує довгу, на п'ять сторінок статтю про рух опору на Україні. Стаття ілюстрована фотографіями В. Чорновола, О. Заливахи, С. Караванського та В. Мороза.

Д-р М. Дудра очолює Програму Заавансованих Студій в Лорето і Гарісбурґу

Гарісбурґ, Па. Дня 1-го липня ц. р. відбулося тут, при співучасті губернатора стейту, святочне відкриття Програми Заавансованих (після - Дипломних) Університетських Студій у відносно новій ділянці спеціялізації взаємовідносин між індустрією та зорганізованим робітництвом Industrial Relations. Програму очолювати-ме відомий і свого часу дуже активний наш лемко, проф. д-р Михайло Дудра, який вже від довшого часу спеціялізується в робітничому законодавстві та веде дослідний семінар в цій ділянці. Започаткував та очолює вже від десяти років таку програму студій в Ст. Френсіс Коледжі в Лорето, Па., а тепер буде очолювати також філію в Гарісбурґу. Ця програма студій це одинока програма того роду на вищому університетському рівні в цілій Пенсильвенії. Лоретська Філія буде співпрацювати з Університетським Центром в Гарісбурґу, який веде спільно п'ять інших пенсильвенійських університетів, між ними такі передові університети як Темпл, Пенсильвенійський і Стейтовий Університет.

УВУніверситет видав монографію А. Жуковського про Петра Могилу і питання єдности Церков

Мюнхен. — У видавництві Українського Вільного Університету, як число 17-е його серії — Монографії, вийшла 282-сторінковою книжкою праця д-ра Аркадія Жуковського п.н. „Петро Могила й питання єдности Церков", що її він написав як дисертацію для здобуття ступня доктора в УВУ. Попереджена книжка передмовою проф. Наталії Полонської-Василенко, в якій ствердженo, що „А. Жуковський дав блискучу характеристику Петра Могили: в ній нема ідеалізації, замовчування темних рис його діяльности, ні обвинувачення в них і замовчування того великого значення, яке він має для України, для історії Церкви. З сторінок монографії А. Жуковського виступає жива людина, дитина своєї доби, але й творець цієї доби, „носій великих ідей і дійсно найбільша людина XVII ст." Поділяється праця д-ра А. Жуковського на три розділи: „Велика і суперечлива постать Петра Могили", „Молдавський воєводич на Київському митрополичому престолі" та „Ідея церковної єдности в творчості Петра Могили". В додатку до книжки надруковано 22 документи з церковної діяльности Петра Могили й його заходів в справі єдности Церков, як також інші матеріяли, зв'язані з його літературною творчістю. В бібліографії до книжки зібрана уся найважливіша література про Петра Могилу і його добу. Набувати книжку можна у видавництві УВУ: Ukrainische Freie Universität, 8000 München 80, Laplacestr. 24, West Germany" Europe, або у книгарнях.

Перед соціяльними реформами в Канаді

Оттава.—Коли восени після літньої відпустки збереться Парлямент Канади, то перед ним стоятимуть багато нерозв'язаних соціяльно-економічних проблем, вирішення яких буде рівнорядне з „Безкровною революцією". Прем'єр - міністер Канади П'єр Елліот Трюдо заявив, що він поставив на меті „створити в Канаді справедливе суспільство". Він розуміє під цим здійснення низки соціяльно - економічних реформ, вважаючи, що треба поширити соціяльне обезпечення в країні, розробити плян перебудови й розширення міст, які постійно зростають і починають обростати звалищами і запущеними дільницями, змінити систему оподаткування тощо. Передбачають, що в Парляменті відбудеться завзята боротьба між консерватистами і ліберalами, до яких належить і П. Е. Трюдо. Парлямент буде розглядати законопроєкти про заборону підслухувати телефонічні розмови, хіба що з дозволу суду, про заборону реклямувати цигарки й інші тютюнові вироби та ін. В опрацьованих прем'єром Канади плянах і проєктах є також важливий внесок про підвищення матеріяльної допомоги багатодітним канадійським родинам. Можливо, що ще цього року в Канаді буде створено окреме міністерство у справах міст, яке буде співпрацювати з місцевими властями.

ЄВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Слово Первоієрарха

Після сумних подій, що заіснували в Українській Католицькій Церкві після найменування Ватиканом двох єпископів-помічників для Філядельфійської Архиєпархії без згоди і навіть відома Верховного Архиєпископа і Синоду УКЦ після хіротонії єпископів-номінатів всупереч побажанням Верховного Архиєпископа та недвозначно виявленої волі не тільки загалу мирян УКЦеркви в Америці, але й багатьох священиків і навіть Владик УКЦ в інших країнах, що призвело до в деяких випадках непогамованих демонстрацій доведених до розпачу мирян, ледве чи було що більше на потребу в такому часі, як слово Первоієрарха, Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Йосифа Сліпого.

Первоієрарх це слово сказав у своєму записаному на магнетофонній стрічці привітанні і побажанні для Конґресу Братства Українців Католиків Канади, що відбувся в Торонті в днях 3-5 липня цього року і це слово було надруковане в „Свободі" з 14-го липня ц. р. із одержаної копії оригінального тексту, власноручно підписаного Первоієрархом.

У Слові основне і принципове ствердження:

„Одна мова, одна Христова віра, одна молитва, одна Служба Божа, один обряд одна національна українська свідомість одна велика любов свого княжого і козацького минулого, своєї культури, письменства і мистецтва, своєї державницької традиції і звичаїв, є твердою основою для дальших змагань і мусить і надальше стояти в осередку наших теперішніх діянь. Христос оснував одну Церкву, передав провід св. Петрові і його наслідникам і поза нею нема спасіння. Один Пастир, одно стадо. В її єдності є запевнена Спасителем непоборна могутність і для нас вона була, є і буде незрушимою силою. В ній забезпечені Папами наші права помісности і їх ми, подібно як і інші народи, обороняємо. Було б великим нерозумінням підносити, задля деяких терть і непорозумінь нині, кличі якоїсь схизми і розриву. Тільки ворог нашої Церкви і народу може на це зважитись . . ." — твердить, повчає, закликає і перестерігає Первоієрарх.

Мавши на увазі це останнє твердження, треба пригадати, що були серед нас вже такі голоси і накликування. Ми чули їх у публічних виступах, читали в статтях і листах до редакції.

Або порада і заклик: „Кожний нехай свобідно висловить свою думку, щоб можна дійти до спасенного висновку . . ." Ніхто більше, як газета, в цьому не зацікавлений. У більшості із соток листів, що їх у цих справах надіслано до редакції, червоною ниткою тягнеться докір, часто гіркі обвинувачення, до лайки включно, мовляв: „навіщо ви таке надрукували!" Докоряють за це одні й другі, хоча те, що було видруковане, є тільки малою частиною надісланого, що ще сяко-тако надавалося до друку. В загальному було виразно видно, що пристрасті, емоції й антагонізми по обидвох боках розпалюються до червоного і в кожній хвилині можуть спалахнути із непередбачиними наслідками.

Ніхто краще не здавав собі з цього справи, як Первоієрарх і тому його порада для всіх: „. . . треба станути понад усякі амбіції, а шукати лише добра Церкви і народу . . . Треба зберегти рівновагу духа у всіх спротивах, похибках і непорозуміннях, навіть не перейматися невдачами, не слухати всяких поговірок, шепотів, киданих підозрінь сенсаційними кличами і зовами, не руководитись гнівом і безоглядним завзяттям, навіть ввиду нанесених кривд, супроти своїх найбільших ворогів . . . Кожний на своїй стійці нехай совісно виконує свою працю і сповняє свої родинні, церковні і громадські обов'язки, тоді і вся Церква і нарід стануть на висоті своїх завдань . . ."

Так і хотілося б цитувати речення за реченням із того замітного Слова Первоієрарха та в світлі сказаного побачити й оцінити те, що сталося і що діється. Вчинивши це, багато декому з нас, включно з деякими Владиками, як і священиками та мирянами, треба вдаритись в груди та одверто сказати собі, що в поодиноких випадках одні і другі перебрали мірку, не важливо, хто більше і хто менше.

Первоієрарх сказав своє слово дуже впору. Можна тільки висловити гаряче прагнення, щоб це слово взяли собі до серця всі, зокрема всі миряни, священики і Владики УКЦеркви. Ми впевнені, що переводячи в життя поради, заклики і поучення з цього Слова Первоієрарха, таки можна досягнути велику мету, можна з'єднати наші сили і спільно довести до здійснення синодального устрою та патріярхального завершення УКЦеркви. Це бо — як мовить Первоієрарх — Божа справа і в ній з нами Бог!

ПРОБЛЕМА ПЕНСІОНІСТІВ

За законом про державну Суспільну опіку — „Сошел Секюриті", — сполученим із податковою реформою з 30-го грудня 1969 року, чоловіки можуть „пенсіонуватись", чи пак „іти на емеритуру", у 65 році життя, жінки у 62 році. Коли чоловіки пенсіонуються у 62-му році життя а жінки у 60-му — отримують менші пенсії. Взагалі ж, хоч від 1 січня 1971 року пенсії підвищено на 10 відсотків, вони все ще такі низькі, що — за загальним окресловлюванням їх — вони не дозволяють померти, але й не вможливлюють жити. Це кількадесять до, найвище, мало понад 200 дол. місячно, що при існуючому зрості коштів прожитку становить гірку проблему для робітників і службовиків старшого віку, які не мають великих власних ощадностей чи інших прибутків і не мають заможних дітей, з ласки яких могли б користати. Зріст безробіття і щорічний масовий наплив молодих кваліфікованих сил диктують теж заголові американських працедавців таку політику, щоб не тримати на праці осіб, які дожили до віку „пенсіоністів", — значить, вони мусять пенсіонуватись, хоч мають ще фізичні й умові сили та охоту далі працювати.

Мавши на увазі власне недостатні пенсії з державної Суспільної Опіки — державні, стейтові й міські робітники та службовики різних категорій, як теж робітники прерізних промислових і торговельних підприємств підлягають спеціяльним пенсійним фондам. Виплачувані з тих фондів суми досягли вже таких висот, що вони становлять окрему важку проблему — для держави, стейтів і міських управ. Щораз підвищувані платні і винагороди, від яких образовуються пенсії, — зріст федерального, стейтового та міського бюрократичного апарату й обнижування віку, потрібного для пенсіонування незалежно від згаданого вище закону про Соціяльну Опіку — надзвичайно обтяжують державний, стейтові і міські бюджети. Тому, що ці кошти покриваються звичайно з трьох джерел — від працедавців, самих службовиків та державної допомоги, яка безпосередньо або посередньо йде з кишень податковців, то це проблема, яка турбує державу і найширші кола її мешканців.

Найбільш упривілейованими є громадяни на державній, стейтовій чи муніципальній службі, де існують окремі норми щодо віку пенсіоністів та їхніх пенсій із спеціяльних фондів. За твердженням тижневика „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" на 19-го липня ц. р., емеритальні пляни для державних службовиків, які вже тепер зросли до кругло 85 більйонів дол., вимагатимуть у 1980 році кругло 200 більйонів на виплату пенсіоністам. Стейтові і міські службовики стоять дещо позаду державних щодо забезпечення на старість, проте деякі їх категорії вибороли собі також особливі привілеї. Так, наприклад, члени нюйоркської поліції можуть пенсіонуватись після 20 років служби без уваги на свій вік, ото ж навіть у 40-му році життя, й отримують половину своєї останньої платні. Багато приватних підприємств і різні державні та стейтові агенції погодилися на обнижения віку потенціяльних пенсіоністів до 55 або 60 року життя. Так само військовики можуть пенсіонуватись по 20 роках служби, а в багатьох містах цей привілей здобули собі члени пожежних сторож. Професійні спілки поліціянтів і пожежників слушно вказують на особливо важку їхню професію, з якою пов'язана загроза для життя і де треба мати велику фізичну силу й видержливість. Але, з другого боку, речники торговельних палат нарікають, що ці молоді пенсіоністи не відтяжують ринку праці і не пенсіонуються з уваги на свій стан здоров'я, а шукають собі — поруч із своєю пенсією — іншу працю. Во тільки закон державної Суспільної Служби забороняє пенсіоністам додатково заробляти понад докладно визначену річну суму. Особливо кваліфіковані сили різних приватних підприємств з власними пенсійними нормами і фондами, йдуть на пенсію й переходять на службу до конкуренційних підприємств.

Проблема пенсіоністів пов'язана теж із постійним зростом затруднених в Америці та, зокрема, щораз більше розбудованим бюрократичним апаратом. На 30 червня мин. року було в ЗСА 2,566.930 державних повногодинних службовиків. Але державні і стейтові пенсійні фонди охоплюють 12,600.000 осіб. Стейтовий і міський апарат більше як подвоївся від 1950 року і охоплює тепер кругло 10 мільйонів осіб. Держава, стейти і міста виплачують тепер уже 10 до 20 відсотків своїх бюджетів до пенсійних фондів. Найсумніше, що в багатьох стейтах і містах пенсійні зобов'язання супроти своїх службовиків і робітників не знаходять покриття в їхніх пенсійних фондах.

Працююча людина, очевидно, вимагає, щоб вона була на старість забезпечена і щоб не тільки вона сама мусіла дбати про це обезпечуванням себе у приватних компаніях, але щоб передусім дбали про це працедавці — держава, стейти, міста чи приватні підприємці. Робітничі спілки дбають за інтереси своїх членів і здобувають забезпечення їх на старість, включаючи його у свої вимоги під час страйків. Нерозв'язаною дотепер проблемою є велика нерівність між прерізними пенсійними нормами, зобов'язуючими в державі, стейтах, містах і прерізних приватних підприємствах. Це справжній хаос, при чому одні працюючі громадяни упривілейовані, інші покривджені, залежно не від кваліфікацій працюючого та від роду і видайности праці, а від щастя, яку хто де отримав працю. Існування такого хаосу в ділянці старечих пенсій у ЗСА доходить вже до свідомости різних фахівців. Проте основна система вільної торгівлі і вільного суперництва між установами й підприємствами внеможливлює якусь реґляментацію пенсійних норм. Поки державна Суспільна Опіка не запевнить всім пенсіоністам сяк-так пристойної емеритальної платні — працюючі громадяни мусять старатися за додаткові пенсії від своїх працедавців.

МОСКОВСЬКА ПАТРІЯРХІЯ І УАПЦ

Кілька місяців тому у Клівленді помер старший громадян із Кременчука, Олесь Верхівський. Він залишив чималий архів, з частиною якого познайомився мгр Олександер Стовба. Між документами він знайшов чимало таких, що виявляють природу і суть давнішої, ще царської, Російської Православної Церкви, та сучасної — за комуністичного режиму. Документи показують, що між ними немає різниці: Російська Православна Церква за царизму благословляла царів-загарбників, Російська Православна Церква за комунізму — робить те ж саме, прославляючи режим.

Секретаріят СКВУ та Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви у світі Владика Мстислав (Скрипник) виступили з заявами з приводу постанов Собору Російської Православної Церкви в Загорську біля Москви, що відбувся в травні-червні 1971 року. Ті заяви можна коротко схарактеризувати, як „руки геть від УАПЦеркви". Непрохані московські опікуни і знеславлювачі православія в резолюціях того Собору постановили зробити всі заходи, щоб „підпорядкувати Московській Патріярхії Українську Автокефальну Православну Церкву" в екзилі — у країнах Вільного Світу.

Не хто інший, а саме Московська Патріярхія зліквідувала незалежність та автокефалію Української Православної Церкви формальним актом царського режиму з 1685 року. Як сказано в Декларації Секретаріяту СКВУ „Проти втручання Московської Патріярхії у справи Українських Церков": „Після повалення царату та відновлення української державности Українська Православна Церква знову унезалежнилась від Московської Патріярхії і проголосила в 1921 році свою автокефалію. Московська Патріярхія поновно встановила свою юрисдикцію над цією Церквою, скориставшись з допомоги тим разом совєтського режиму, який терором і насильством добився ліквідації УАПЦ в 1930 році".

Українська Автокефальна Православна Церква, освячена кров'ю Владики-Мученика Митрополита Василя Липківського та інших Владик і сотень тисяч вірних, головно національно-свідомого українського елементу (деякі статистичні дані показують, що в Україні до УАПЦ за большевизму не боялись належати понад три мільйони людей), була відновлена в 1940 роках, тепер вона вільно діє і розвивається в багатьох країнах на Заході, від ЗСА до Австралії. І саме тепер Московська Патріярхія задумала простягти руки, що „благословили" навіть кривавого ката народів Сталіна — до УАПЦ.

Наводимо один із документів, з архіву сл. п. О. Верхівського.

Московські „Известия" з 21 травня 1944 року подали повний текст послання Митрополита Алєксія Ленінградського і Новгородського з нагоди возведення його в сан Московського Патріярха Російської Православної Церкви. В тому зверненні Патріярха до Й. Сталіна, після згадки про смерть попереднього Московського Патріярха Сергія, сказано: „Дорогий Йосифе Вісаріоновичу . . . Нам, найближчим його співробітникам, добре відоме велике почуття Покійного — найбільш щирої любови і відданости Вам, як мудрому, Богом призначеному Вождю народів нашого великого Союзу" . . . Закінчується послання запевненням від імени Російської Православної Церкви в СССР: „Прохаю Вас, Вельмишановний і Дорогий Йосифе Вісаріоновичу, прийняти оці мої запевнення і вірити моїм почуттям глибокої до Вас любови та пошани, які одушевлюють всіх працівників Церкви, якими я керую". Московський Патріярх обіцяв у своїй діяльності „незмінно керуватись Вашими (Сталіна — П.) історичними вказівками".

Яка різниця, що новочасний „Сталін", зветься Л. Брежнєвим?

Ось хто посягає на життя святої Української Автокефальної Православної Церкви у Вільному Світі, на душі її вірних.

Леонід Полтава

ЗАОХОЧУЮТЬ ЇСТИ САЛО

У „Радянській Україні" з 4 липня керівник катедрою Київського медичного інституту проф. Є. Шамрай у статті „Жири в нашому раціоні" пише, що масло небезпечне для смаження, бо в ньому витворюються отруйні для печінки „кислоти" - кваси, „краще для смаження брати смалець, або кістковий жир". Автор найбільше рекомендує споживати олії: без споживання олії салати й овочі „нічого організмові не дадут, бо вітаміни залишаються не розчиненими, тобто організм їх не засвоює". Проф. Шамрай радить „їсти сало, або смалець", бо ті товщі нібито сприяють активності печінки.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗАБАГАТО В НАС „МОВОЗНАВЦІВ . . ."

В „Свободі" з 10 червня ц. р., в рубриці „Голоси читачів" був надрукований допис п. з. „Невже русифікатори?", автором якого є п. Степан Сорока.

Він дуже розсердився на безіменних мовознавців, письменників і журналістів на еміграції, — що, мовляв, добровільно русифікують українську мову, і то так завзято, що, за словами автора — „людину тоді, як кажуть, шляк трафляє".

Для пригадки наводжу тільки один уривок із цього „мовознавчого" писання:

„Або, коли такий собі доктор чи професор пише „НА Україні", тоді на думку приходить питання: невже ж він свідомо русифікує рідну мову? Невже ж, маючи титул, та ще й мовознавчий (? — З. С.), чесна людина наважиться засмічувати свою мову „ізмами"? Ніхто і ніде не пише: на Франції, на Японії, на Палестині, на Монако, чи на Замбії (хоч вона ще надто зелена держава) — бо це ж абсурд. То чому ж тоді для України чіпляти отого московського ярлика „НА"?"

Це вже дуже давня пісенька, що різного калібру „вчені пани" спричинюються до всякого лиха: колись занапастили власну державу, а тепер москвощать рідну мову . . .

Пишемо і говоримо „в" Україні і „на" Україні. Обидва означення добрі і традиційно з давніх-давен засвоєні в нашій мові.

Про це знають вже й учні початкової школи і тут ні при чому „московський ярлик".

Це стосується не тільки до України. Пишемо і говоримо також: на Угорщині, на Литві, на Білорусі, на Московщині, на Словаччині, на Молдавщині. Уживаємо тільки приймекника „на" а не „в", хоч це і самостійні держави: на Кубі, на Мальті, на Кипрі, на Цейльоні, на Мадагаскарі.

Шевченко, наш Великий Вчитель від якого треба вчитися мови, — в своїх творах вживає „в Україні" і „на Україні". Ось кілька прикладів, що відносяться до „на Україні":

„Як умру, то поховайте
мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій . . ."
(„Заповіт")

„Було колись добре жити
На тій Україні . . ."
(„Іван Підкова")

„Церков — домовину
Нема кому полагодить
На тій Україні . . ."
(„Стоїть в селі Суботові")

„І хто знає, що дістьcя
В нас на Україні . . ."
(„Княжна")

„Ой зоре, зоре! — і сльози
кануть,
Чи ти зійшла вже і на
Україні . . ."
(„Сонце заходить, гори чорніють")

„На тій преславній Україні..."
(„Москалева криниця")

„А скрізь на славній
Україні . . ."
(„І виріс я на чужині")

З того виходить, що не лише „доктори" і „професори", коли пишуть „на Україні" калічать рідну мову, але навіть і Шевченко. Іншого способу немає, як тільки повикреслювати з його творів „московські ярлики" „НА", замінивши їх на „В".

Автор виявив себе також не абияким гумористом. Ось зразок: „Галичина в історії побула довше вільною, і то набула державного значення „В", хоч воно тепер з національного боку звучить парадоксом: „В Україні в Галичині" (мов держава в державі), замість на Волині, на Київщині, на Галичині".

Уявім собі, що хтось за такою „мовною теорією" написав би, наприклад: народився на Галичині, помер на Галичині, переселився на Галичину, одружився на Галичині і т. п. Таж від такої дивовижі не тільки людину „шляк трафляє", — як пише п. Сорока, — але може „вхопити холера або чума".

На закінчення додам, що не зовсім безпечно пускатися глибоко в „мовознавчі лябіринти" без досвідченого поводиря, — щоб довго не блукати, шукаючи виходу.

Зенон Стефанів

Нюарк.

МОВНИЙ ДОКІР „СВОБОДІ"

У 104 числі „Свободи" з 4-го червня був доміщений чудовий репортаж нового втікача із Совєтського Союзу Є. Диленка. Він, річ зрозуміла, написав спогад про подію так, як вона відбулася, і переповів її в такій мові, яку в часі тієї події уживали. Мені насувається одно питання: „чи „Свобода", друкуючи подібний спогад українця з Куби чи Франції, друкувала б його по еспанськи чи французьки? Думаю, що ні, бо то чужі мови й читачі „Свободи" їх не розуміють. Вона подала б їх у перекладі на українську мову. Чому ж, друкуючи такий спогад українця із Совєтського Союзу друкує його російською мовою, не переложивши на українську? Це ж чужа для нас мова й ми її не розуміємо. Думаю, що в той спосіб редакція тільки підтверджує суґестії „старшого брата", що між українською й російською мовами нема різниці й тому зайво вчитися української мови, всі розуміють по-російськи, а також зайво перекладати з російського на українську мову.

А. С.

Дітройт

ОСОБЛИВА ВУЛИЦЯ В КИЄВІ

Міська Рада міста Києва заборонила на вулиці „Червоноармійській" зупинки й простій будь-якого виду транспорту, за виключенням автобусів. На тій вулиці рух такий великий, що не вміщується в її „береги". Подібне доведеться завести й на вулиці „Горького", де також постійно виникають „пробки". Тепер по Києву вивішують світлові дорожні знаки для автомобілістів, разом біля 2000, встановлюють знаки для пішоходів, щоб зменшити кількість нещасливих випадків. До кінця року намічено обладнати модерними світлофорами всі головні транспортові маґістралі Києва, населення якого постійно і швидко зростає.

Алла Коссовська

СЕРЕЖКА

(2)

2.

Минуло кілька днів перш, ніж Катруся згадала про свої сережки, забуті в торбинці, між пудерничкою, дзеркальцем і губною помадою. Збираючись якось відвідати старих батькових друзів, вона захотіла поглянути, чи не можна якось закріпити лапку неслухняної сережки, і, вийнявши хусточку, розгорнула її на столі. Розгорнула і... застигла в здивуванні: на тлі білої хустинки, поруч з її голубою сережкою, блиснула чистими гранями самоцвітів якась інша теж велика і округла, але чужа сережка!

Катруся взяла її в руки і довго, з захопленням розглядала великий, з добру горошину, блискучий, прозорий камінчик, оточений віночком дрібніших, темночервоних, як запечені краплинки крови, також блискучих і прозорих.

Катруся зовсім не розумілася на самоцвітах, але тонка робота золотої оправи, вишуканість форми і чистота обробки камінців навели її на думку, що це дорога річ і що камінці, можливо, натуральні. Що ж їй робити? Якщо справді це так, то її, очевидно, треба повернути власниці. Так, в усякім разі, її вчили в дитинстві. Це чужа річ і вона, Катруся, не має на неї ніяких прав. Але як це зробити? Передати адміністрації Редіо Сити Мюзік Гол-у? Але минув вже майже тиждень, як ця сережка потрапила до неї. Ще подумають, що вона хотіла її приховати, залишити собі... А може ціна цій сережці 50 центів і нема чого сушити собі нею голову? Але який дивний збіг обставин: на тому самому місці, де Катруся загубила свою сережку, якась невідома жінка також загубила свою. Хто вона? Чи шукає свою втрачену дорогоцінність? А певно, як що це справжні самоцвіти. Значить, треба передусім узнати, чого варта ця сережка. Катруся згадала старого жида ювеліра, у якого вона купила бронзолетку для годинника. Це був симпатичний старий, який дуже прихильно поставився до „чарівної панночки" і навіть скинув їй три доляри з вартости бронзолетки. Вона піде до нього, розповість йому все, як було, і він їй порадить, рішила Катруся.

Соломон Пінкус не потребував і двох хвилин, щоб визначити вартість знахідки. Очі його засвітилися щирим захопленням справжнього знавця - ювеліра.

— Звідки у вас, чарівна панночко, ця сережка?—запитав він, не виймаючи з ока люпи, крізь яку розглядав Катрусину знахідку. — Я можу вам дати за неї дванадцять тисяч — сказав ювелір. — Можливо, вона коштує більше, але... на скорий продаж... — І старий по-приятельському підморгнув Катрусі.

У Катрусі захопило дух.

— Я знайшла її у себе під ногами в Редіо Сити Мюзік Гол-і — сказала Катруся і, хвилюючись, розповіла ювелірові історію своєї знахідки.

— І що ж ви думаєте з нею робити? — поцікавився старий.

— Я думаю віддати її власниці. — рішуче відповіла дівчина.

— Та-а-кс... задумливо проглянув старий, — але в який спосіб? Пам'ятайте, що це дорогоцінність і посередники в цьому ділі мусять бути бездоганно чесними людьми.

— Я гадала віднести сережку туди, де я її знайшла... почала була Катруся.

— Я б вам цього не радив. Треба передати річ в руки власниці, бо вам за неї належить законна нагорода.

— То може краще передати на поліцію? — нерішуче сказала Катруся.

— Гм... містер Пінкус задумався на хвилину. — Ви кажете, що це було майже тиждень тому, отже десь числа 11-12-го чи не так?

— Дванадцятого, — потвердила Катруся.

— Я гадаю, що пані, яка загубила таку цінну річ, мусіла б оголосити про це в газетах. Ну, щож, пошукаємо!

Старий вийшов у задню кімнату і за хвилину повернувся з купою газет.

— Десяте, одинадцяте, дванадцяте... шепотів старий, перегортаючи газети.

Катруся із затамованим подихом стежила за його руками. Уся ця історія її дуже схвилювала. Вихована такою бездоганною чесною людиною, якою був її батько, вона ні на хвилину не завагалася у своєму рішенні віддати дорогоцінність її власниці. Тільки як це зробити скоріше і краще?

— Ось воно! — вигукнув весело ювелір, спиняючи свій пухкий палець посередині довгого стовбця оголошень, — Так, оце воно мабуть і є. Слухайте: „11-го червня в Редіо Сити Мюзік Гол-і загублена сережка. Прошу того, хто її знайшов, повернути за добру винагороду. Місс Емма Дорт, Телефон 3967294.

— Оце вам, чарівна панночко, це оголошення, — говорив містер Пінкус, вирізуючи його маленькими ножицями з газетного листа, — Телефонуйте і договоріться! А я щиро бажаю вам успіху. Але раджу вам бути обережною і не віддавати речі, поки власниця не покаже вам папери. Ну, і винагорода в десять відсотків вартости вам належить по праву і не соромтеся її домагатися, бо я знаю, яка ви сором'язлива. Гроші є гроші і дарувати їх, та ще багатим людям непотрібно.

Подякувавши, Катруся затиснула в руці газетну вирізку і вийшла з крамниці. А старий ще довго, крізь широку вітрину, дивився їй вслід і, з теплою усмішкою похитував головою.

3.

Волт Мар, він же Володимир Маркевич, був злий, „як дикий пес", за його власним виразом. Вже третій раз, приходячи на побачення з Еммою після клопітного і втомлюючого дня на Волл стріт, він знаходить її мешкання порожнім, хоча Емма обіцяла бути вдома.

„Де вона вештається"? — в десятий раз запитував себе Волт, але це питання лишалося без відповіді.

Сезон в Бродвейському театрі, де грала Емма, вже закінчився і, лише тиждень тому, Емма виявляла з цього приводу велику радість. Скаржилася на перевтому, розхитані нерви, мріяла про відпочинок у своїй віллі над океаном, разом з ним, своїм коханим, і ось, вже третій раз він не застає її вдома. Що це має означати? Минулого разу вона пояснила це несподіваною візитою до доктора, позаминулого тим, що її затримали у фризієра. Ну, а сьогодні? Чим вона виправдається сьогодні? Знову щось збреше! Волт прекрасно знав, що вона йому бреше. Взагалі, він чудово розумів, що його зв'язок з Еммою не може бути тривалим: отак собі, маленька розривка, легкий, любовний жарт, веселий і неглибокий. Адже Емма—метелик, метелик - одноденька, блискучий, невловимий, зрадливий. Бавиться, фліртує, сьогодні з ним, а завтра з іншим, а там, дивишся, на черзі і третій... Волт зовсім не розраховував на вірність Емми, бо сам розумів прекрасно, що ніяка пристрасть не змусила б його зробити Емму своєю дружиною. У глибині душі він все ще сподівався знайти свою справжню любов, придбати доброго, ніжного друга, якто кажуть у Євангелії: „на добре і на зле, на здоров'я і на хворобу".

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 24-го ДО 28-го ТРАВНЯ 1971 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ", КЕРГОНКСОН, Н. Й.

(13)

Четверта (пополуднева) сесія

Четверта пополуднева сесія другого дня нарад Головного Уряду розпочалася о год. 3-ій по пол.

З уваги на це, що листу дискутантів вичерпано, члени Екзекутиви приступили до відповідей на запити.

Головний предсідник Иосип Лисогір підмітив, що

Відповіді на запити

Союзівка, як показує зіставлення прибутків і видатків, не ведеться дефіцитово. Проте, в деяких роках ми переводимо поліпшення і відновлення. Коштів, яких не можна покрити з прибутків, ми покриваємо з Головної Канцелярії. Такі видатки збільшують нашу інвестицію в Союзівку. Очевидно, що ці видатки ми могли б дуже легко покрити підвищенням оплат за побут на Союзівці до рівня інших готелів в цьому районі, але це тоді унеможливило б побут на Союзівці для наших членів, що мають менші прибутки.

„Свобода" є дефіцитовим підприємством, бо передплата від членів у висоті $ 7.80 річно не покриває навіть коштів друку і поштової пересилки. Ми вже обговорювали можливість безплатної висилки „Свободи" для всіх дорослих членів, бо вважаємо, що газета, подаючи вістки про українців та наш Союз, скріплює наше громадське життя. Це надає „Свободі" вітального значення в нашій організаційній праці: Але додаткові кошти на безкоштовну пересилку щоденника для дорослих членів виносили б понад $ 100.000 річно і тому я запропоную, щоб рішення в цій справі відкласти до закінчення будови наших нових приміщень.

Відносно Союзівки на Заході, зокрема в Чикаґо, найкраще було б, коли б місцевий Окружний Комітет набув посілість, а УНСоюз дав на це морґедж. Відносно засідання комісій в часі року, то вони є подумані як комісії на час річних нарад, але коли комісія хоче студіювати якісь матеріяли і має потребу засідання, може з'їхатися, але тільки для вирішення конкретних справ. Відносно англомовного журналу, то ми маємо інші коштовні акції, як видання англомовної Енциклопедії Українознавства, яке є дефіцитовим. Може згодом матимемо фонди і на це видання.

Будова наших нових приміщень буде припізнена з уваги на те, що натраплено на більше скали, ніж це виказували початкові перевірки і проби. Передбачувано приблизно 400 кубічних ярдів, але опісля викопки землі інженери обрахували, що там є понад 1 800 кубічних ярдів каменя. Тому то й його усунення забере більше часу. —

Відносно заяви, що наш Союз ставить на перше місце забезпеченевий бизнес, а не братську активність. Це не відповідає правді. Наш Союз є в першу чергу і головно братською організацією, але ми мусимо здавати собі справу з того, що головні фонди для ведення братської праці приходять з нашого забезпеченевого бизнесу. Постійне збільшування членства та прибутків з їхніх вкладок на забезпечення є вітальні для нашої братської програми, бо поширення такої програми залежить від фондів, що їх здобувається з того забезпеченевого бизнесу.

Відносно об'єднання Союзів, дотеперішній досвід не є дуже корисний. Збірка на СКВУ, яку перевів УНС, принесла між $ 700 до $ 800.

Вплив індивідуальних гіпотечних позичок на нашу організаційну кампанію обмежений, бо навіть коли б ми всі наші нові прибутки інвестували в гіпотечних позичках, що їх ми могли б признати, то їх не було б більше, як яких 50 до 75 річно.

Головний радний Мирон Куропась не погоджується з головним предсідником щодо характеру УНСоюзу і уважає, що цей характер є в першу чергу братський. З уваги на це повинні знайтися фонди для наших комісій, зокрема для Дослідчо-Виховного Комітету. Не треба дбати тільки про гроші та про членів, але також дати змогу всім членам братської організації виявитися в цій організації і внести до неї те, на що їх стати, зокрема у своїх професійних ділянках.

Заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан у своїй відповіді на запити подає статистичні дані про повністю виплачені грамоти кляс P-20, P-65 та P-70, як теж про виплачувані власникам таких грамот дивіденди і про управнення цих членів по осягненні 65 років до знижкової передплати „Свободи". Він теж звертає увагу на те, що серед власників повністю виплачених грамот є тільки 5% членів у віці понад 65 років. Відносно нових плянів забезпечення він інформує про можливості їх введення в життя та про переговори в цих справах, що ведуться в дану пору з актуаріями. Він вияснює, що найбільше правдоподібним є впровадження тепер сирітських допомог для круглих сиріт, членів УНСоюзу, та підвищення акцидентового забезпечення до $ 10.000, під умовою, що ці члени матимуть принайменше по $ 2.000 життьового забезпечення. На заввагу, що в 1970 році було найбільше число грошових зворотів за останніх десять років, він потверджує цей факт та інформує, що такі передчасні згрошевлення спричинені тепер економічною ситуацією, та що вибирає дуже часто звороти молодь, коли батьки перестають за них платити вкладки. Відносно обмежень в забезпечуванні молодих мужчин у призовному віці він вияснює що такі обмеження в більшості випадків вже не зобов'язують, хіба що родини забезпечують на вищі суми тільки тих своїх синів, які мають іти, або вже ідуть до війська.

Головний секретар Ярослав Падох у відповіді на запити інформує почесних членів, що на майбутнє посилатиме їм місячне звідомлення з організування членів в їх Округах з проханням допомогти здобувати нових членів. Відносно поміщування прізвищ почесних членів Головного Уряду на ділових оповістках про окружні збори ,то це в деяких містах, напр., в Чикаґо, було б утруднене хоч би з уваги на велике число теперішніх і колишніх членів Головного Уряду. На таких оповістках поміщується місцевих головних урядовців тому, що вони звичайно є доповідачами на таких зборах. З уваги на більшу кількість місцевих головних урядовців, ми не подаємо вже, наприклад, прізвищ головних урядовців на окружних зборах Ню Йорку і Джерзі Сити. Здійснення амбітних плянів побільшення УНСоюзу та доведення числа його членства до $ 100.000 залежить у першу чергу від збільшення числа наших обласних і постійних організаторів та взагалі персоналу організаційного Відділу. В цьому напрямі робимо постійні заходи, часто оголошуємо в пресі пошукування за відповідними співробітниками, але на жаль, без видатного успіху. Апелюю до всіх головних урядовців, щоб допомогли у цьому. Дійсність заставляє нас, зберігаючи вповні наш громадський характер, спиратися чимраз більше у ділянці асекурації на фахові чи півфахові особи. Відносно протоколу Конвенції, який ми на щастя одержали, Контрольна Комісія взяла на себе обов'язок провірити його і устійнити, які ухвали Конвенції були рекомендаціями, а які резолюціями, бо цього не завжди можна на підставі протоколу встановити. Відносно окружних зборів в Піттсбурґу, то їх скликав місцевий Окружний Комітет, не знаючи про свято Державности, про яке Головна Канцелярія не була поінформована, а втім окружні збори відбувалися дві години пізніше, так що великої шкоди вони місцевій громаді не принесли. Відносно об'єднання українських братських Союзів, вважаю це за конечність і докладаю до цього якнайбільше старань. Не знаю більшого добра для нашої об'єднаної громади, як получення усіх Союзів разом і створення одної могутної організації. На своєму засіданні 19-го квітня ц. р. Екзекутива винесла ухвалу вибрати дві особи для того, щоб вони постійно занималися цією справою. Пропоную вибрати їх на цих зборах і доручити їм пильно слідкувати за можливостями об'єднання всіх наших братських Союзів в Америці. Відносно питання розрізнення резолюцій від рекомендацій, звертаю увагу на це, що щоб оминути ці труднощі ми надрукували окремі друки, на яких кожний внескодавець повинен вписати текст своєї пропозиції і зазначити чи ставить її під дискусію і ухвалою як резолюцію чи рекомендацію. Це повинно на будуче усунути усякі непорозуміння в цьому напрямі.

Головний касир Петро Пуцило інформує докладно про перейняті морґеджі, подаючи де лежать відносні реальності та їх стан задовження в УНСоюзі. Відносно Фонду Наглої Потреби то він тепер має понад $ 30.000. Братський Фонд має нецілих $ 100.000, але з з нього виплачено кошти Конвенції і тому за ним залишається великий дефіцит. За залеглости Відділів їх легко суспендувати, але він з цим не спішиться, щоб ще не погіршити ситуації. Справу уділювання морґеджів треба добре передумати і устійнити тверді засади.

В цьому місці заряджено 10-хвилинну перерву, після якої провід нарад обняв заступник гол. предсідника проф. Іван Телюк. Продовжуються відповіді на запити та дискусію.

Головний контролер д-р Іван Скальчук підкреслює, що досі не вимагалося перекладання протоколів малої Екзекутиви тому, що немає перекладача, а таких протоколів є багато. Відносно пляну здобути 100.000 членів впродовж найближчих трьох років, тобто до 28-ої Конвенції УНСоюзу та до 80-річчя УНСоюзу, він уважає це радше за дороговказ, а не як зобов'язання. Це виглядає фантастично, то все ж таки пробуймо; треба нам поставити велику мету. А в тім над тим буде радити завтра новоутворена Організаційна Комісія.

Головний контролер д-р Михайло Данилюк не погоджується з почесним членом Іваном Іванчуком, який уважає, що до компетенцій Контрольної Комісії належить також перевірка діяльности „Свободи". Уважає, що „Свобода" єдино повинна керуватися ухвалами Конвенції. Голова Головної Ради Василь Дідюк підмічує, що не було ніякої критики чи запиту відносно головних радних, тому підкреслює тільки велику ролю головних радних в своїх Відділах і Округах та їхній обов'язок допомагати в праці, на що є все потреба і змога.

Головний радний інж. Мирослав Кальба підкреслює, що він 20 років є секретарем Відділу і що тепер є куди важче організувати нових членів, як було раніше. Критика, що секретарі не добре виконують свої обов'язки, поза винятками, не є слушна, бо останні два роки 1969 і 1970 була під оглядом приєднування членів дуже добрими. А втім найбільшою трудністю в наших часах є підшукати добрих секретарів, яких чимраз менше.

8. ПРИЙНЯТТЯ ЗВІТІВ

Після вичерпання дискусії та запитів, коли вже ніхто не голосився до голосу, голова Контрольної Комісії мґр Іван Геврик в імені Головної Контрольної Комісії поставив внесення на прийняття звітів усіх головних урядовців, що й схвалено.

Після цього схвалено присвятити третій день, тобто 26-го травня 1971 р., на наради Комісій і продовжувати пленарні наради щойно в четвер 27-го травня 1971 р.

Після цього, о год. 7-ій веч. закрито наради до чергового дня, тобто до середи 26-го травня 1971 р., о год. 10-ій ранку.

Третій день нарад

Середа 26-го травня 1971 р.

Наради Комісій

П'ята (рання) сесія

О год. 10.15 ранку заступник гол. предсідника проф. Іван Телюк відкрив п'яту ранню сесію Головного уряду і пригадав, що цей третій день нарад є призначений всеціло для нарад Комісій.

Головний секретар Ярослав Падох прочитав особовий склад усіх Комісій та їх проводи, після чого члени поодиноких Комісій удалися на свої наради.

Проголошено, що чергова, пленарна сесія Головного уряду відбудеться в четвер 27-го травня 1971 р. о год. 9.30 ранку.

На цьому закінчено п'яту сесію нарад Головного Уряду.

Четвертий день нарад

Четвер, 27-го травня 1971 р.

Шоста (рання) сесія

Шоста сесія нарад Головного Уряду розпочалася о год. 9.45 ранку. Проводить нарадами заступник головного предсідника на Канаду сен. Павло Юзик. На порядок нарад прийшли звіти й пропозиції Комісій, які вели наради минулого дня.

9 і 10. ЗВІТИ І ПРОПОЗИЦІЇ КОМІСІЙ, ДИСКУСІЯ І ЇХ СХВАЛЕННЯ

а) Звіт Комісії Публічних Зв'язків і Преси

Комісія пропонує схвалити наступні резолюції і рекомедації:

I. ПУБЛІЧНІ ЗВ'ЯЗКИ

1. Кожний член Головного Уряду повинен дбати постійно про піднесення престижу і доброго імені УНСоюзу.
2. Рішення Конвенцій, Головного Уряду і Головного Екзекутивного Комітету повинні бути зобов'язуючою базою для всіх публічних виступів і зв'язків членів Головного Уряду, якщо вони репрезентують УНСоюз, або є його речниками.
3. Члени Головного Уряду у своїх публічних виступах як приватні особи повинні завжди мати на увазі найкращі інтереси і добро УНСоюзу.
4. Головний Уряд заохочує головних урядовців і всіх членів УНСоюзу, щоб вони активно включалися у всі ділянки життя своїх країн поселення та здобували якнайкращі становища і там старалися про піднесення доброго імени Української Справи та УНСоюзу.
5. З уваги на важливість ділянки публічних зв'язків для добра і росту УНСоюзу пропонуємо Головному Екзекутивному Комітетові:
   а). уповноважити одного із членів Головного Екзекутивного Комітету плянувати і вести референтуру публічних зв'язків,
   б). доложити всіх старань, щоб заанґажувати відповідну кваліфіковану особу для виконування праць у ділянці публічних зв'язків УНСоюзу.

II. ПРЕСА

6. Одноголосно рекомендуємо Головному Урядові ратифікувати Кодекс Етики Українського Журналіста, як зобов'язуючий для всіх публікацій УНСоюзу.
7. З уваги на збільшені потреби нашої Організації, нашої спільноти та Української Справи рекомендуємо Головному Урядові:
   а) провірити можливості збільшення розміру „Свободи",
   б) інвестувати необхідні фонди в людей і машини для поставлення „Свободи" на такій висоті, щоб вона відповідала вповні нашим потребам,
   в) заохотити всіх членів Головного Уряду, щоб вони частіше, в міру можливостей, забирали слово на сторінках „Свободи" і „Українського Тижневика" на союзові, громадські та інші теми.

III. ІНШІ ПУБЛІКАЦІЇ

8. Комісія Публічних Зв'язків і Преси висловлює признання за публікації „Веселки", Альманахів, „Лікарського Довідника" і монументальної англомовної Енциклопедії Українознавства і рекомендує:
   а) продовжувати цю корисну і необхідну для нашого членства і народу видавничу діяльність,
   б) доручити Головному Екзекутивному Комітетові поробити конкретні заходи для провірки можливостей видання дальших томів Енциклопедії Українознавства.

За Комісію Публічних Зв'язків і Преси
Іван Телюк — голова **Володимир Сохан** — секретар

За Комісію звітували голова проф. Іван Телюк та секретар Володимир Сохан, який відчитав пропоновані Комісією резолюції та рекомендації.

В дискусії над ними забирали голос пп.: В. Дідюк, Й. Лисогір, д-р Б. Гнатюк, проф. І. Телюк, В. Сохан, Я. Падох. Гол. предсідник пропонує схвалити всі пропозиції, як рекомендації, а голова комісії проф. Телюк підмічує, що Комісія нарочно поділила свої пропозиції на дві різні категорії: резолюцій й рекомендацій й так пропонує їх схвалити. Його внесення піддержує проф. Б. Гнатюк. На внесення гол. радного В. Дідюка, піддержане гол. радним С. Гавришем, схвалено всі запропоновані пропозиції однодушно, а саме пропозиції число 1, 2, 3, 5 а і б, як резолюції, пропозиції число 4, 5б, 7а, 7б, 8а і 8б, як рекомендації.

б) Звіт Комісії для Жіночих справ

За комісію звітують голова п-і Марія Душник і секретарка п-і Марія Демидчук. Комісія пропонує винести наступні ухвали, а саме:

а) Резолюції

1. Утворити жіночі комітети в Округах та більших Відділах з метою оживити духа братерства, а зокрема відвідувати недужих, старих, бідних і самітних в їх домах і шпиталях. У випадку наглої потреби або ненадійної трагедії, ці комітети поспішатимуть з допомогою родинам і дітям, які потребуватимуть її, до часу, поки влада або родина ними заопікується.
2. Признати нагороди для трьох жінок — найкращих організаторок в 1971 році.
3. Для відзначення 100-річчя з дня народження нашої найбільшої поетеси Лесі Українки, слід утворити комітет під проводом усіх чотирьох членів Жіночого Комітету, для здвигнення пам'ятника Лесі Українки на Союзівці, у порозумінні зі світовим комітетом для вшанування Лесі Українки.

б) Рекомендації

1. Заохотити союзове жіноцтво влаштовувати чайні вечорі, імпрези, товариські сходини і т. п. в межах Окружних Комітетів та Відділів, для поширення братської атмосфери у них.
2. Заохотити союзове жіноцтво брати участь в більшій мірі в боротьбі проти поширення наркотиків і алькоголізму, поширюючи брошуру д-ра Данилюка про надужиття наркотиків і ним готовлену брошуру про алькоголізм. „Свобода" і „Український Тижневик" повинні мати більше статтей на ці теми.
3. Союзове жіноцтво повинно переписуватися з українсько-американськими вояками закордоном, зокрема у В'єтнамі.
4. Слід зацікавлювати молодь вступати до УНСоюзу та брати участь у культурних та спортових імпрезах. Союзові Округи та Відділи повинні влаштовувати Свято-Миколаївські вечорі, Ялинки та великодні імпрези, влаштовувати для дітей відвідини музеїв й культурних центрів, зокрема дітей бідних родин.
5. Слід поліпшити приміщення в яких живуть молоді люди, які працюють на Союзівці, придбати відповідальну жінку, яка б їм помагала в випадку недуги або іншої потреби.
6. Дбати про це, щоб всі союзові секретарки і організаторки брали активну участь в українсько-американських громадах і установах та церковних сестрицтвах, помагали їм в організуванні членів і поширюванню доброго імени УНСоюзу.
7. Репрезентантами УНСоюзу на жіночих імпрезах, річних зборах, конвенціях або спеціяльних програмах, повинні бути жінки — головні урядовці, а якщо б, як репрезентант був запрошений мужчина, то жінка повинна супроваджати його.
8. В осені слід влаштувати жіночу союзову імпрезу в Ню Йорку, дохід з якої повинен піти на придбання проєкту пам'ятника Лесі Українки.
9. Слід вперше призначити бюджет на активність Жіночого Комітету УНСоюзу.

В дискусії над цими пропозиціями взяли участь: пп. Я. Падох, Б. Футей, В. Сохан, Б. Гнатюк, А. Гарас і А. Драган. На внесення В. Сохана, піддержане А. Джулою, однодушно схвалено перші три пропозиції, як резолюції а решту, як рекомендації.

в) Звіт Комісії для Справ Молоді

За Комісію звітують голова д-р Богдан Футей та секретар інж. Анатолій Дорошенко. Комісія пропонує схвалити наступні пропозиції, а саме:

а) Резолюції

1. Поширити Стипендійний Фонд до 10,000 дол. та розділити його в слідуючий спосіб: одну стипендію у висоті 2.000 дол., одну — 1.000 дол., дві по 500 дол., десять по 100 дол.
2. Стипендії приділяє Стипендійна Комісія, покликана Головним Екзекутивним Комітетом, в склад якої входять також голови Головної Контрольної Комісії, Головної Ради і Комісії Молоді, або ними визначені представники. Стипендії приділюється під час Річних Нарад Головного Уряду, згідно за постановами правильника.
3. Округи УНСоюзу, в міру їх фінансових спроможностей, повинні затруднити в час літніх вакацій студента з метою включити його в суспільно-громадську працю з обов'язком збирання статистичних даних про українську молодь. Рекомендуємо щоб перше дослідження відбулось в Окрузі Клівленду та заразом пропонуємо схвалити 500 дол. для вищезгаданої Округи на цю ціль.
4. Поробити всі старання для покращання життьових умов молоді займятої в часі вакацій та студентів курсів українознавства на Союзівці.
5. Слід продовжувати акцію боротьби з наркоманією, зловживанням ліків і алькоголізмом серед української молоді шляхом організування сходин, панелів та доповідей, як також публікування потрібних матеріялів.
6. Про виконання вищезгаданих резолюцій Головний Екзекутивний Комітет повинен інформувати Комісію Молоді.

б) Рекомендації

1. Поробити всі старання для нав'язання контакту з молодечими та спортовими організаціями та устійнення форм співпраці з ними.
2. Рекомендуємо членам Головного Екзекутивного Комітету відвідати літні табори молодечих організацій та запізнатися з їхніми потребами допомоги.
3. Приступити до видавання молодечого журналу-квартальника в українській і англійській мовах, й то в найближчому часі. Пропонуємо створити підготовчу редакційну колеґію у порозумінні з Комісією Молоді.

За Комісію Молоді
Богдан Футей, голова **Анатолій Дорошенко, секретар**

В дискусії над цими пропозиціями взяли участь пп.: д-р В. Гнатюк, ред. А. Драган, д-р І. Скальчук, д-р Б. Футей, гол. предсідник Й. Лисогір мґр І. Геврик, інж. М. Кальба, Є. Репета. Д-р Гнатюк підкреслив, що справа підвищки Стипендійного Фонду до 10.000 дол. була вже схвалена на конвенції. Д-р Скальчук пропонує, щоб стипендії уділяла Комісія Молоді, а д-р В. Гнатюк пропонує залишити приділювання стипендій існуючій Стипендійній Комісії, в склад якої входять професори і досвідчені в цих справах особи. Д-р Б. Футей пропонує погодити оба внесення так, щоб до існуючої Стипендійної Комісіїввійшов голова або представник Молодечої Комісії, подібно, як входять голови Контрольної Комісії та Головної Ради або їх представники. Його внесення піддержав мґр І. Геврик, після чого його однодушно схвалено разом з іншими запропонованими резолюціями і рекомендаціями, без ніяких змін.

Після цього перервано наради о год. 1-ій до 2.30 по полудні.

Сьома (пополуднева) сесія

г) Звіт Комісії для Справ Спорту

За Комісію звітують голова Андрій Джула та секретар Марія Душник. Комісія пропонує схвалити наступні пропозиції:

а) Резолюції

1. Доручається всім головним, окружним і відділовим урядовцям УНСоюзу співпрацювати зі Спортовою Комісією поширюючи спорт в їх місцевостях з особливою метою притягнути молодь до УНСоюзу.
2. Доручається всім головним, окружним і відділовим урядовцям мати на увазі визначніші спортові змагання в їх місцевостях і округах й заохочувати до участи в них УНСоюз, даруючи трофеї і висилаючи на них союзових репрезентантів.

б) Рекомендації

1. Влаштувати в 1972 році Союзовий турнір у кружлях в Дітройті.
2. УНСоюз повинен більше реклямувати спортову діяльність, маючи на увазі це, що спорт повинен бути визнаний, як один з важливих факторів росту та розвитку УНСоюзу.
3. Пропонується схвалити наступний бюджет Спортового Комітету: 3.000 дол. на круглі, 300 — ґольф, 1,000 — копаний м'яч, 500 — теніс і плавання, 300 — пінґ-понґ, 1,000 — кошівку (баскетбол), 1.500 — рекляму — 200 мужеських і 100 жіночих 18" x 18" капці. Разом 8.300 дол.

В дискусії забирали голос пп.: С. Гавриш, І. Іванчук, А. Джула, А. Дорошенко і В. Сохан. Після цього схвалено всі пропозиції так, як їх запропоновано, без змін.

г). Звіт Комісії для Канадійських Справ

Звітують голова Комісії сенатор Павло Юзик та секретар Комісії Василь Дідюк.

Сенатор Юзик інформує, що Канадійська Репрезентація обговорила свою структуру й організаційні форми праці на терені Канади, але не дійшла до остаточного узгіднення всіх справ. Сен. Юзик договорився з колишнім директором Канадійської канцелярії Богданом Зоричем, який погодився стати секретарем Канадійського Представництва й службово буде підлягати йому безпосередньо. В дальшому інформує про сучасний стан Високошкільної Фундації в Канаді. Головна радна д-р Анна Чопик пропонує, щоб всі канадійські головні урядовці спільно узгіднили свої пляни між собою й Екзекутивою й після того їх зреферували Головному Урядові. На цьому відкладено наради над канадійськими справами.

Секретар Комісії В. Дідюк прочитав звіт Канадійсь-

(Продовження на стор. 4-ій)

ЗВІТ КОМІСІЇ ДЛЯ КАНАДІЙСЬКИХ СПРАВ

(Продовження зі стор. 3-ої)

кої Комісії, в склад якої входять усі чотири головні урядовці з терену Канади, в якому подана схема Канадійської Репрезентації та організаційної структури канадійського союзового терену. Цей звіт підписаний всіми членами Комісії. Його текст такий:

Схема організаційного сектора УНСоюзу в Канаді

I

1. Слід розділити простори Канади на такі адміністраційно-організаційні округи: а) Торонтонську, б) Вінніпеґську, в) Монтреальську, г) Ніяґарську, які існують, та у міру потреби в будуччині створити: ґ) Саскатунську, д) Едмонтонську, включивши до них територіяльно приналежні, існуючі та новозорганізовані, Відділи з постійними організаторами, як реалізаторами організаційних завдань, з організаційним доглядом над ними Канадійського Представництва.

2) Кваліфікація на постійного організатора: це його організаційний досвід у праці для УНС; вимога найменше 50 нових членів у році. Згідно із тим Головна Екзекутива, зглядно його Організаційний відділ, складає з ними окремий договір умови і винагороди. Його дальший вишкіл належить до Організаційного відділу та обласного організатора.

3. Завданням постійного організатора не тільки організувати і дбати за приріст членства одного Відділу, але спільно зі секретарями, для всіх Відділів його округи. Вислідя спільної праці постійного організатора із секретарями повинна бути записувана по рівній половині на обох.

4. Кожний постійний організатор найдальше до кінця січня кожного року, в порозумінні із секретарями та управами Округ і обласним організатором, виготовляє організаційний плян своєї округи. Пляни організаційного порядку обговорює і принимає на спільному засіданні Канадійське Представництво доручаючи обласному організаторові у місяцях лютому і березні довести їх до відома окремих Округ, до часу їхніх річних зборів, які, повинні відбуватися у лютому в Округах: Торонто, Ніягара і Монтреалю, та у березні в Округах: Вінніпеґу, Саскатуну і Едмонтон. Окружні збори мають бути получені із зборами організаційними.

5. Організаційна діяльність, пляни та керівництво проходить: через Головну Екзекутиву, її організаційного референта, Канадійське Представництво, обласного організатора, постійних організаторів і окружні управи до Відділів.

6. У місяці вересні таким же підготовчим порядком відбуваються осінні організаційні збори та проводиться осінна організаційна кампанія.

7. Обласний організатор, як член Канадійського Представництва, тісно співпрацює з ним та організаційним відділом Головної Канцелярії.

II

1. Керівним Колеґіяльним тілом УНС в Канаді є його Канадійське Представництво, яке складається із обраних Конвенцією членів Головного Уряду з Канади.

2. Канадійське Представництво очолює заст. гол. предсідника на Канаду. Інші члени є його заступниками у провінціях їх перебування та вповні є відповідальними за Союзову і організаційну працю спільно із постійними організаторами даних округ та обласним організатором.

3. Справи які вимагають спільних рішень полагоджуються спільно цілим Представництвом, на засіданнях, які мають відбутися найменше два рази у році, чи евентуально передаються через голову представництва, на рішення Головної Екзекутиви.

4. До Канадійського Представництва на території Канади належать справи організаційного порядку, братсько-запомогового, суспільно-громадського, моргеджового, репрезентаційного. Ці самі справи належать до окремих заступників голови Канадійського Представництва, у місцях їхнього перебування.

5. Організаційна ділянка є позначена у резолюціях організаційної праці, та стає доповненням до цілості.

6. Плян праці принимає Кан. Представництво на першому своєму засіданні, яке повинно відбутися до половини лютого кожного року. Провірка виконання пляну праці відбувається Кан. Представництвом в осінніх місяцях на другому спільному засіданні.

7. У міру конечних потреб голова Кан. Представництва у порозумінні з Головною Екзекутивою може скликати надзвичайне засідання.

8. Канадійське Представництво має затверджений фінансовий бюджет, у рямцях якого може видавати сторінки УНС у канадійських часописах, радіопрограми, оголошення, чи окремі конечні потреби; організаційного, вишкільного чи братсько-допомогового характеру.

8. Для виконування завдань Кан. Представництво має т. зв. „чіф ейджента" як правного і фінансового представника перед державними асекураційними органами. Технічні канцелярійного порядку справи виконують заст. голови Кан. Представництва.

10. Для правильного розвитку справ УНС в Канаді, варто набути хоч би і скромний зате економний будинок, як Центр УНС в Канаді. Частинний його піднаєм дав би фінансову можливість сплачування його інвестиції.

11. З огляду на чисельність Відділів і членства УНС — такий центр УНС в Канаді повинен бути у Торонті.

12 Ціла організаційна і інша праця проходить таким порядком: через секретарів Відділів, до представників провінцій, членів Головного Уряду, заст. голови Кан. Представництва аж до Головної Екзекутиви, евентуально навіть Головного Уряду.

13. Конкретно у цій міжконвенційній декаді Канадійське Представництво очолює, як голова заст. гол. предсідника сен. П. Юзик. Головний радний В. Дідюк є відповідальним представником УНС на Східну Канаду. Голова Контрольної Комісії мґр І. Геврик — відповідальний за Захід Канади, головний радний Д. Попадинець — відповідальний за Східну Канаду.

14. Плян так організаційної як і іншої праці, зокрема, репрезентаційний йде також таким порядком, до загального крайового маштабу відноситься до Кан. Пред. місцеві у місцях діяння представників — вони рішають, як хто репрезентує УНС. Безперечно, що узгіднення з головою Кан. Пред. все будуть побажані. Можуть бути і випадки, що у окремих справах треба буде звертатися і до Головної Екзекутиви, евентуально до поодиноких її членів, референтів-керівників Відділів.

15. Прийняті резолюції мають стати реґулюючим чинником у праці та дальшій і правильній розбудові УНС в Канаді.

д) Звіт Фінансово-Господарської Комісії

Звітують голова Фінансової Комісії головний контролер Іван Винник та головний касир Петро Пуцило.

Головний контролер Іван Винник інформує, що Фінансова Комісія відбула ряд нарад та засідання займалася над господарськими справами УНСоюзу, а зокрема над прелімінаром бюджету, який Головний Уряд має затвердити на новий господарський рік. Бюджет зладжено на основі минулих років з деякими доповненнями. Зокрема вставлено в бюджет певні суми, призначені на діяльність поодиноких комісій, вставлено відповідну суму на відновлення уділювання морґеджів членам УНСоюзу, передбачено бонуси для Округ за їх прикладну організаційну роботу, підвищено винагороду відділових організаторів при більших сумах забезпечення, вможливлено постійні, цілорічні радіопередачі у більших союзових осередках і інше. Докладніше про це буде мова при обговоренні та схваленні бюджету.

Головний касир Петро Пуцило інформує про деякі проблеми Фінансового Відділу. Він предкладає список бондів та обговорює справу переховування бондів та оплати за це і можливості договору з брокерською фірмою, що заощадило б ці кошти. Постійною болячкою Фінансового Відділу є це, що як на Конвенції так і на народні цілі включно до стипендій, видаємо багато більше грошей, як на це приходить вплив до Братського Фонду. Цю справу треба також розв'язати, в порозумінню з актуаріями УНСоюзу. Можна б для цього призначити певну суму із запасного Фонду УНСоюзу. Пекучою фінансовою проблемою є також питання уділювання морґеджів членам і на громадські та церковні установи, що є пов'язане з організуванням нових членів. Іншу проблему становить модернізація Фінансового Відділу включно до набуття нових машин.

Після цих загальних завваг, голова Комісії мґр Іван Винник прочитав наступний, виготований на письмі звіт Комісії:

Фінансово-господарська Комісія в складі: Іван Винник — голова, д-р Богдан Гнатюк — заступник голови, Дмитро Попадинець — секретар, та Іван Геврик, Петро Пуцило і Тарас Шпікула — члени, в часі річних нарад відбула два засідання: 24 і 27 травня 1971 р., на яких опрацювала прелімінар бюджету, та намітила ряд резолюцій і рекомендацій, які предкладає нарадам до остаточного вирішення.

Прелімінар бюджету: на 1971/1972 рік.

ПРИХОДИ:

1. Членські вкладки:

Забезпечення на життя	$ 2,850,000.00
Забезпечення від випадків	50,000.00
Братський фонд	100,000.00
РАЗОМ: членські вкладки	$ 3,000,000.00

2. Відсотки:

Відсотки від бондів	$ 1,150,000.00
Відсотки від морґеджів	600,000.00
Відсотки від позичок членам	21,000.00
Відсотки від Укр. Нац. Корп. і удій	29,000.00
Разом: відсотки	$ 1,800,000.00

3. Різні вплиаи:

Пожертви, записи і т. д.	$ 20,000.00
РАЗОМ ПРИХОДИ:	$ 4,820,000.00

ВИДАТКИ:

1. Виплати грамот:

Дозрілі грамоти	$ 1,400,000.00
Посмертні грамоти	680,000.00
Передчасні звороти	225,000.00
Подвійне забезпечення	4,700.00
Забезпечення АДД	6,000.00
Сирітський фонд	8,000.00
Виплати дітям, що їх родичі померли	5,000.00
Премії за реасекурацію	10,000.00
Податок за канадійських членів	15,000.00
Лікарські бадання нових членів	6,000.00
Головний лікар	1,250.00
Актюар за оцінку і статистику	6,500.00
Асекураційні відділи за дозволи	20,000.00
Правні поради	1,500.00
РАЗОМ виплати грамот	$ 2,388,950.00

2. Кошти адміністрації
— Персональні виплати:

Екзекутива	$ 69,000.00
Платні працівників	182,000.00
РАЗОМ платні:	$ 251,000.00

— Забезпечення працівників:

Пенсійний фонд	$ 72,500.00
Хворобове забезпечення	14,800.00
Асекурація	11,200.00
Безробіття	1,250.00
Обезпечення від випадків	2,800.00
Соціяльне забезпечення	10,000.00
Податки	1,700.00
РАЗОМ забезпечення працівників:	$ 114,250.00

— Річеві видатки:

Чинш	12,000.00
Канцелярійні прибори, друки	25,000.00
Оголошення	6,000.00
Поштові оплати	13,000.00
Телефони, телеграми	8,000.00
Винайм машин	6,000.00
Асекурація будинків	6,000.00
Вкладки до братських організацій	1,000.00
Асекураційні книжки	1,000.00
РАЗОМ: річеві видатки	$ 78,000.00

3. Кошти подорожей, засідань і репрезентацій:

Кошти подорожей і репрезентацій	$ 15,000.00
Кошти річних засідань	15,000.00
Кошти Контрольної Комісії	5,000.00
Канадійська Кнцелярія	1,500.00
РАЗОМ: кошти под. засідань і репрезент.	$ 36,500.00

4. Організаційний Відділ:

Винагорода Відділовим секретарям 7%	$ 210,000.00
Винагорода предсідникам і касієрам	4,000.00
Винагорода за нових членів	72,000.00
Обласні організатори: платні	47,800.00
Дієти для організаторів	24,480.00
Покриття коштів дороги по 11 центів	15,840.00
Окружні Конференції	1,150.00

Бонуси для Округ:

По 2 дол., що виконали на 100%	
По 1.00 дол., що виконали на 75%	3,500.00
(АДД не входять до бонусів)	
Радіопередачі	5,000.00
Оголошення в інших укр. газетах	1,500.00
Стінні календарі	500.00
Фільм	2,000.00
Летючки, брошури	2,500.00
Вишкільні курси	4,000.00
Друки, канцелярійні прибори	5,730.00
РАЗОМ організаційний Відділ:	$ 400,000.00

5. Кошти інвестицій:

Кошти інвестицій, обслуга	$ 25,000.00
РАЗОМ кошти інвестицій:	$ 25,000.00

6. Дивіденда:

Річна дивіденда	$ 414,000.00
РАЗОМ річна дивіденда	$ 414,000.00

7. „Свобода":

Передплати від членів і дотація	$ 180,000.00
Дотація на додаткові дві сторінки	30,000.00
РАЗОМ „Свобода":	$ 210,000.00

8. Конвенція УНС.:

Кошти конвенції (1/4)	$ 60,000.00
РАЗОМ кошти конвенції:	$ 60,000.00

9. Допомоги, пожертви:

Допомога членам	$ 35,000.00
Пожертви Організаціям	15,000.00
Фонд Наглої Потреби	6,000.00
Енциклопедія	65,000.00
РАЗОМ допомоги, пожертви	$ 121,000.00

10. Комісії:

Стипендійна Комісія	$ 10,000.00
Спортова Комісія	8,100.00
Комісія молоді	1,500.00
Жіноча Комісія	1,000.00
Виховно-дослідчий Комітет	1,000.00
Фінансово-господарська Комісія	1,000.00
Комісія канадійських справ	1,000.00
РАЗОМ Комісії:	$ 23,600.00

11. Амортизація:

Амортизація реальностей	$ 22,000.00
Амортизація машин і устаткування	8,000.00
РАЗОМ амортизація:	$ 30,000.00

РАЗОМ ВИДАТКИ — РОЗХОДИ:	$ 4,152,300.00
СПОДІВАНА НАДВИЖКА	667,700.00
РАЗОМ СПОДІВАНІ ПРИХОДИ:	$ 4,820,000.00

12. Союзівка:

Приходи	$ 376,000.00
Видатки	360,000.00
Передбачена надвишка	16,000.00

13. Видавництво „Свобода":

Приходи:	$ 405,000.00
Видатки	400,000.00
Передбачена надвижка	5,000.00

Фінансово-господарська Комісія дораджує поробити усі можливі заходи, щоб з переходом до нового приміщення влаштувати якнайкраще канцелярії, друкарню і видавництво. Зокрема дораджується дальше провадити студії над впровадженням нової машинової системи у книговеденні.

У зв'язку з будовою дому і зв'язаними з тим більшими видатками належить застановитися над зміною купна і продажі бондів на підставі оцінки фахової американської фірми. Під сучасну пору можна продати низько процентові бонди, які є ульоковані у різних компаніях, на суму 1,535,000.00 дол. без втрат, навпаки, можна осягнути надвижку у висоті 71.000.00 дол. Ці гроші можна б ульокувати в Українську Національну Корпорацію, яка створена для будови нового дому. Крім цього, фінансово-господарська комісія пропонує Екзекутиві перевести докладну студію над бондами, зробити переоцінку, а в разі потреби заанґажувати відповідних експертів, які предложили б плян дальшої політики щодо бондів. Загальна опінія є така, що на бондах можна мати вищі прибутки.

Як резолюції Комісія пропонує:

1. Продовжувати дальше уділювання морґеджів членам УНС. На ту ціль призначити суму 500,000.00 долярів. У зв'язку з будовою дому морґеджі належить давати на менші суми на одно-дво родинні доми.

2. Забезпечити усіх працівників і зрівнати їх в належних правах.

3. Поладнати остаточно справу пенсійного фонду. Здепоновані суми на окремому конті в УНС на суму 283,819.00 не дають членам права користати з пенсійного фонду.

4. Зменшити кошти репрезентацій до мінімум. При висилці масових делеґацій звертати увагу на доцільність.

5. Члени Головного Уряду, що беруть участь в місцевих, не союзових імпрезах, одержують зворот коштів у висоті 50% ухвалених дієт на Конвенції.

6. Підвищити платні затрудненим в Головній Канцелярії головним екзекутивним урядовцям і гол. редакторові по 1,000.00 дол. річно. У зв'язку з підвищенням коштів прожитку, Екзекутива зобов'язана підвищити платні працівникам у висоті 5% річно.

7. В ділянці організаційній, опрацювати плян приєднування членів 5.000 до 6.000 у річному відношенні. Розділити терен по округам, приділяючи кожному організаторові, сталому і тимчасовому, відповідну кількість членів. Організатори і Відділи, що виконують свої зобов'язання на 100 і більше відсотків, одержать відповідну премію-бонус у такій висоті процентовій, як це буде виконано. Поширити інформаційно-пропаґандивну ділянку через оголошення в радіо-програмах і в українській пресі а зокрема на канадійському терені. Видати відповідні інформативні матеріяли про працю УНС, влаштувати курси, доповіді і виготовити солідний фаховий фільм про працю УНС. Заанґажувати всі можливі сили до приєднування нових членів, щоб до Конвенції УНС міг дійти до мети 100 тисяч членів.

8. Збільшити допомогу членам з 30.00 до 35.00 дол., без огляду на стать.

9. У зв'язку з побажаннями членів УНС і вимогами урядових чинників призначено суму 50.000.00 дол., як позичку на конечні ремонти для Союзівки. Ця сума призначена на влаштування холодільної системи, каналізації і конечні ремонти.

10. Покликано окрему Комісію для Союзівки: проф. Іван Телюк від Екзекутиви, проф. Богдан Гнатюк від Контрольної Комісії і Іван Винник від фінансово-господарської Комісії.

11. Пожвавити працю Комісій.

Як рекомендації Комісія пропонує:

1. У зв'язку з потребами більшої інформації нашої громади і надмір цінного матеріялу пропонується збільшити щоденник „Свобода" на дві сторінки. На ту ціль призначається суму 30.000.00 долярів в річному відношенні. Головний редактор поробить усі заходи, щоб цю ухвалу перевести в життя.

2. Тому, що Видавництво УНС має великі можливості росту і тому, що головний редактор є переобтяжений працею, Комісія пропонує перевести основну дискусію над покликанням до життя окремого референта видавництва. Зогляду на великий попит на друкування журналів і книжок, таке видавництво може добре розвиватися і бути рентовним. Головному редакторові дати змогу присвятити більше уваги редакційним справам, тим більше, що в короткому часі плянується поширити число передплатників і збільшення об'єму щоденника.

3 Екзекутива опрацює плян безплатної висилки щоденника „Свобода", після закінчення будови дому. То є з днем 1 січня 1973 року, і предложить його на річні наради в травні 1972 року.

4. Перевести реорганізацію фондів, залишаючи тільки два фонди а саме: забезпеченевий і братський. Інші фонди як: сирітський, наглої потреби трактувати, як окремі конта.

5. Перевірити забезпечення-бондування секретарів в центральному відношенні.

6. Робити дальше заходи до об'єднання Союзів.

У своєму кінцевому-заключному слові Комісія закликає усіх членів Головного Уряду, Відділи і Членство до активної дії, щоб наш похід до мети 100.000 членів до слідуючої Конвенції закінчити успішно.

Союзівка, дня 30 травня 1971 р.

Іван Винник, голова **Дмитро Попадинець, секретар**

Над звітом і пропозиціями фінансово-господарської Комісії, поданих головою Комісії мґром Іваном Винником, розвинулася коротка дискусія, після чого звіт, враз із прелімінарем бюджету на рік 1971-72, резолюціями і рекомендаціями однодушно схвалено без ніяких змін.

е) Звіт Виховно-Дослідчого Комітету

Звітує секретар Комітету д-р Богдан Футей у заступстві голови Комісії проф. Мирона Куропася та його заступника Тараса Шмаґали. Комітет раніше відбув наради в Головній Канцелярії УНСоюзу при співучасти членів Екзекутиви і обговорив діяльність Комітету. Більше інформацій про Комітет подав його голова Мирон Куропась у своєму звіті. Д-р Богдан Футей пропонує, щоб схвалити на дальшу працю Комітету суму 1.000 дол. і вставити її в бюджет. Після дискусії схвалено резолюцію того змісту, що на цілі Виховно-Дослідчого Комітету призначується 1,000 дол., які виплачені після того, як Комітет зложить проєкт своєї праці і він буде апробований Екзекутивою.

Проф. Іван Телюк, член Комітету, інформує, що Виховна Рада СКВУ прохає призначити двох делеґатів Виховно-Дослідчого Комітету як членів тієї Ради. Це внесення піддержав інж. Анатолій Дорошенко і його схвалено, як резолюцію.

є) Звіт Культурної Комісії

За Культурну Комісію звітує головний предсідник Йосип Лисогір та її секретар ред. Антін Драган. До Культурної Комісії належать всі члени Екзекутиви та всі редактори, а крім того представник Головної Контрольної Комісії та Головної Ради. Комісія не мала окремого засідання в часі цих нарад і є плян скликати наради Комісії в Головній Канцелярії, щоб в ній могли взяти участь усі редактори. Комісія занимається культурними справами. Її головним завданням в минулому була англомовна Енциклопедія Українознавства. Є плян продовжування видавання цього діла виданням гаслової частини Енциклопедії. Комісія занимається культурною програмою на Союзівці в часі літного сезону. Було намагання зорганізувати і оживити культурну працю в Округах і Відділах, але воно не повелося. До завдань Комісії належить вже наперед обдумати відзначення 80 річчя УНСоюзу в 1974 році.

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора доповнив ред. Антін Драган інформуючи, що вже давно схвалено заснувати архів, музей і бібліотеку УНСоюзу, що вже започатковано, а що можна буде вповні виконати щойно після перенесення Головної Канцелярії до нового дому. Маємо плян зібрати усі українські видання, що появляються на еміграції, щоб утворити щось в роді української Конґресової Бібліотеки. Ведемо співпрацю з українськими науковими, виховними і мистецькими установами, піддержуємо акцію Фонду Катедри Українознавства на Гарвардському Університеті, ми причинилися до встановлення системи транслітерації в англійській мові, доглядаємо курсів українознавства на Союзівці і чимало інших культурних справ. Варто було б занятися оживленням аматорських театральних гуртків. Вийшло 6 чисел Бюлетеню Культурної Комісії, видання якого не продовжується ізза браку часу та заціклавлення читачів.

ж) Звіт Стипендійної Комісії

Звітує Ярослав Падох, заступник голови Комісії і референт Стипендійної Комісії при Екзекутиві УНСоюзу.

Комісія відбула свої річні наради в неділю, 23-го травня 1971 р. на Союзівці. Приявні члени Комісії:

Проф. Василь Стецюк, НТШ — голова Комісії, проф. Іван Фізер, УВАН — заступник голови Комісії, д-р Ярослав Падох, УНС — заст. голови Комісії і референт, Квітка Семанишин, СУСТА — секретар; 4 члени Екзекутиви УНС: Йосип Лисогір — головний предсідник УНС, проф. Іван Телюк — заст. гол. предсідника УНС, Марія Душник — заст. гол. предсідника УНС, Володимир Сохан — заст. гол. предсідника УНС, мґр Іван Геврик — голова Контрольної Комісії УНС, проф. Богдан Гнатюк — секретар Гол. Контрольної Комісії УНС, Василь Дідюк — голова Головної Ради УНС, ред. Антін Драган — секретар Культурної Комісії УНС.

Виправдали неприявність: сенатор Павло Юзик — заступник гол. предсідника, Петро Пуцило — головний касир УНС.

Після основного перегляду 42 аплікацій признано стипендії таким аплікантам:

1. Галина Дуда, з Йонкерсу — докторантка Гарвардського Університету, 1.000 дол.

По 400 дол.: 2. Квітка Цісик з Ню Йорку, — студентка Н. Й. стейтового університету в Бінґгемптоні; 3. Іван Городиський з Чикаго, — студент Іллинойського Технологічного Інституту в Чикаго; 4. Юрій Яремко з Сиракюз, — студент Обирн Комюніти Коледжу; 5. Оксана Клос з Лорейн, — студентка Стейтового Університету в Кент; 6. Ірена Михалевич з Клівленду, — ще не принята на університет; 7. Ольга Захарко з Менвил, Н. Дж., — студентка Стейтового Університету в Трентоні; 8. Дарія Стець з Міннеаполіс, — студентка Міддлебури Коледжу стейту Вермонт.

Стипендійна Комісія пропонує Головному Урядові схвалити її звіт.

Проф. Василь Стецюк, голова **Квітка Семанишин, секретар**

Над звітом переведено коротку дискусію, в якій забирали голос: д-р Анна Чопик і Марія Демидчук, після чого внесення Стипендійної Комісії схвалено.

Звіт Організаційної Комісії

Звіт читає секретар Організаційної Комісії Мирослав Кальба.

Комісія складається з наступних головних урядовців: д-р Іван Скальчук — голова, Дмитро Попадинець — заступник голови, Мирослав Кальба — секретар, Тарас Шпікула, Анна Гарас, Володимир Запаранюк, Тарас Шмаґала — члени. З уряду ввійшов в склад Комісії д-р Ярослав Падох, головний секретар і керівник організаційного відділу. Рівно ж, як дорадників на засідання запрошено обласних організаторів: Володимира Гірняка, Степана Гавриша, Василя Дідюка, Євгена Репету. Комісія накреслила свої завдання, схвалила організаційну мету та засоби її здійснення, які подає Головному Урядові до розглянення і схвалення, як резолюції і рекомендації.

(Продовження на стор. 5-ій)

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

(Продовження зі стор. 5-ої)

Після короткої дискусії, в якій взяли участь головні урядовці сен. Павло Юзик, Богдан Футей, Йосип Лисогір, запропоновано Комісії ще раз розглянути порушені справи, тому, що поміж запропонованими резолюціями і рекомендаціями є багато таких, які мають не організаційний, але фінансово-бюджетовий характер.

Слово д-ра Володимира Галана

Д-р Галан подякував за щире привітання та підмітив, що він радий, що знову знайшовся поміж головними урядовцями Українського Народного Союзу, з якими стільки років він провів на нарадах для добра нашої установи. Крім фінансової справи, зв'язаної з уділенням морґеджу на будову нового союзового дому, який плянує уділити УНСоюзові ним очолювана Українська Щадниця у Філядельфії, його привів на ці річні наради намір заявити приявним, що хоч він не стоїть вже більше в проводі Контрольної Комісії УНСоюзу, все ж таки дуже цікавиться працею в УНСоюзі і його здобутками, і завжди радий причинитися до них своїм довголітнім досвідом. Йому мило бачити на залі нарад своїх старих співробітників та добрих приятелів і вірить, що цьогорічні наради будуть такими серіозними і успішними, як бували раніше. Як день нападу японців на Перл Гарбор був прокламований президентом Рузветом днем неслави, так сьогоднішній день нападу японців на Перл Гарбор був проклямований президентом Рузвелтом днем неслави, так сьогоднішній які саме відбуваються у Філядельфії. Во йдеться там не тільки про дуже важливу українську церковну справу, але не менше важливу світську і державну справу українського народу. Сподіється, що і в цих трудноцах добро українського народу переможе.

Після цього голова нарад сенатор Юзик подякував д-рові Галанові за його слово та привітав приявного на залі обласного організатора на місто і стейт Ню Йорк Василя Оріховського.

Інж. Степан Куропась, голова Комітету святочної вечері, подав деякі інформації відносно підготови програми вечері. Після цього голова нарад зарядив 15-хвилинну перерву.

Після цього сенатор П. Юзик привітав приявних на них на залі архітектів пп. Ястремського і Осадцу, які саме прибули, щоб здати справоздання зі стану робіт при будові нового дому УНСоюзу. З черги інж. Ястремський представив інженерів, які відповідають за поодинокі ділянки будови дому, які з ним прибули на наради Головного Уряду.

Інформації про будову дому УНСоюзу

Архітект Ястремський подав загальні інформації про стан будови дому. Будова дещо припізнилася через те, що мимо пробних верчень, виявилося на площі куди більше скали, як було передбачено. Щоб висадити цю скалу треба було дозволу, який після довготривалих старань, щойно сьогодні одержано. Тому, що висаджування каменя вимагає також ґарантії, це дещо збільшить кошти будови. Одначе площу куплено за дуже дешеву ціну 50,000 дол. так, що цей додатковий кошт не вплине на вартість площі і дому. Інформації інженера Ястремського доповнював архітект інж. Аполлінарій Осадца, а згодом інж. Роман Волчук, який відповідає за структуальні праці дому, інж. Роман Галібей, який веде електричні роботи і інші інженери. Між приявними були також інж. Ярослав Ткач і інж. Юрій Ференцевич, і відомі українські громадяни, які є заняті як керівники поодиноких ділянок при будові нового дому УНСоюзу.

Після цих інформацій, поодинокі головні урядовці ставили питання, а саме пп.: Андрій Джула, д-р І. Скальчук, В. Сохан, д-р Анна Чопик і Я. Падох. Інженери Ястремський, Галібей і Волчук давали відповіді на запити.

Після цього сенатор П. Юзик привитав приявних на залі дружин вище вичислених інженерів та запросив усіх гостей до участи в сьогоднішній святочній вечері, після чого закрив наради о год. 6-ій вечором. Наради відложено до чергового дня, п'ятниці 27-го травня 1971 р. о год. 9.30 ранку.

Святочна вечеря

Вечером у їдальні Союзівки відбулася святочна вечеря, у якій взяли участь усі головні урядовці, почесні члени Головного Уряду та значне число гостей. Молитву провів перед вечерею о. Коваль. Вечерею проводив з питомим собі гумором інж. Степан Куропась, колишній заступник Головного предсідника УНСоюзу. Вечеря потривала до год. 1-ої ночі.

П'ятий день нарад

П'ятниця, 28-го травня 1971 р.

Восьма (ранна) сесія

Наради розпочалися о год. 9-ій ранку. Нарадами проводить заступниця гол. предсідника п-і Марія Душник.

Схвалення діст

На внесення головного контролера мґра Івана Винника, піддержане головним радним Андрієм Джулою, схвалено виплатити учасникам річних нарад Головного Уряду денну дісту за 6 днів.

Справа гіпотечної позички (морґеджу) на дім УНСоюзу

Головний предсідник Йосип Лисогір інформує, що згідно з обов'язуючими приписами, Український Народний Союз може видати на свій дім не більше як 4 мільйони долярів і тому на решту коштів будови дому потрібно затягнути позичку. Українська Щадниця у Філядельфії, якої головою є д-р Володимир Галан, запропонувала в своєму листі з 30-го квітня ц. р. уділити Українському Народному Союзові згл. Корпорації, яка буде власником Союзового дому, гіпотечну позичку у висоті $ 7,000,000 за опроцентуванням $8\frac{1}{2}\%$ річно та за виплатою спеціяльного бонусу, який буде обчислюваний від чиншів побираних за винайм приміщень у новозбудованому домі. Вище згаданий лист д-ра Галана викликав дискусію, в якій взяли участь пп.: д-р М. Данилюк, П. Пуцило, проф. І. Телюк, В. Дідюк, д-р Б. Футей, мґр І. Винник, Я. Падох, д-р І. Скальчук, д-р Б. Гнатюк, Д. Попадинець та д-р Анна Чопик. На запити відповідав приявний на нараді д-р Володимир Галан, який на вимогу дискутантів в засаді погодився на опроцентування $8\frac{1}{4}\%$ з тим, що офіційну оферту подасть його інституція до 15-ти днів після ухвали її дирекції. При цьому д-р Галан зауважував, що прибуток з морґеджового бонусу Українська Щадниця, як досі, віддаватиме на ЗУАДК та інші українські цілі. Після дискусії головний предсідник Йосип Лисогір пропонує, щоб запропонувати Українській Щадниці $8\frac{1}{4}\%$ процентування позички, а відносно бонусу, договоритися з нею докладніше. Д-р Б. Гнатюк піддержує внесення головного предсідника і пропонує, щоб подрібне договорення про умови позички, а зокрема її бонусу, доручити Головному Екзекутивному Комітетові. Це внесення схвалено всіми голосами крім одного, який здержався.

Подяка інж. Степанові Куропасеві за підготову святочної вечері

Інженер Степан Куропась і п. Іван Іванчук склали справоздання зі святочної вечері, яка відбулася минулого вечора. Приявні щиро подякували усім тим, які трудилися біля святочної вечері, а зокрема інж. Степанові Куропасеві.

Встановлення Комісії для Союзівки

Головний контролер мґр Іван Винник пропонує утворити окрему Комісію для Союзівки, а зокрема для плянування на ближчу і дальшу мету її поліпшень, в особах пп.: проф. Івана Телюка, д-ра Богдана Гнатюка і мґра Івана Винника. Внесення піддержав д-р Іван Скальчук, Після чого його схвалено.

Дев'ята (пополуднева) сесія

Наради розпочалися о год. 3-ій по пол.. Веде гол. предсідник Й. Лисогір.

Привіти почесного члена Миколи Давискиби і секретаря Василя Поповича та почесного члена Романа Слободяна

Головний предсідник Йосип Лисогір повідомляє, що наспів привіт від колишнього головного радного і теперішнього почесного члена Головного Уряду Миколи Давискиби ,який бажає нарадам якнайкращих успіхів. Наспів також привіт від Василя Поповича, секретаря 367 Відділу в Рочестері з практичними порадами для дальшої праці. Головний редактор Антін Драган інформує, що колишній довголітній головний касир, а теперішній почесний член Головного Уряду, Роман Слободян, дякує за привіт, який йому Головний Уряд раніше прислав та підмічує, що він впродовж 54 років був головним урядовцем УНСоюзу. Він бажає якнайкращих успіхів в нарадах Головного Уряду.

Справа колишнього заступника гол. предсідника Богдана Зорича

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк інформує, що одержав, як член Контрольної Комісії, листа від колишнього заступника головного предсідника і директора Канадійської Канцелярії, Богдана Зорича, в якому він домагається, щоб поладнати його справу згідно з ухвалою минулорічної Конвенції. Над цим питанням розвинулася довша дискусія, в якій забирали голос головний предсідник Йосип Лисогір, д-р Богдан Футей, інж. Мирослав Кальба, Степан Гавриш, мґр Іван Винник, Василь Дідюк, мґр Іван Геврик, Дмитро Попадинець і д-р Іван Скальчук. Д-р Гнатюк підмітив, що цю справу повинна поладити Канадійська Репрезентація в порозумінні з Екзекутивою або віддати її до поладнання Контрольній Комісії. Богдан Зорич працював для Союзу 16 років і тому цю справу треба поладнати з найбільшою увагою. Головний радний Дмитро Попадинець інформує, що сенатор Павло Юзик, голова Канадійської Репрезентації, який в міжчасі виїхав з нарад, інформував його, що він договорився з Богданом Зоричем, який погоджується стати секретарем Канадійської Репрезентації. Мґр Іван Винник заявляє, що коли Контрольна Комісія одержить скаргу Богдана Зорича, вона її повинна розглянути. Д-р Іван Скальчук пропонує, щоб справу віддати до перевірки Контрольної Комісії. Його внесення піддержує мґр Іван Геврик і після цього внесення схвалено.

Рекомендації Організаційної Комісії

Д-р Іван Скальчук, голова Організаційної Комісії, інформує, що Комісія відбула крім засідання в дні 26 травня 1971 також 27 ц. м. перед полуднем. В цім другім засіданні взяв участь, крім членів Комісії, також головний предсідник Й. Лисогір. Голова Комісії д-р І. Скальчук поінформував, що значну частину пропозицій, які Комісія схвалила запропонувати Головному Урядові до ухвалення, включила Фінансова Комісія у своїх пропозиціях і ці пропозиції були тут відчитані. Тому він вибирає тільки такі пропозиції, які не були узгляднені Фінансовою Комісією, тобто такі, які осталися відкритими, й тільки їх він тут зреферує. Після дискусії, в якій взяли участь головні урядовці пп. Й. Лисогір, І. Скальчук, І. Винник, Я. Падох, В. Дідюк, Марія Демидчук, Б. Футей, А. Драган і В. Дідик, схвалено, з поміж пропозицій запропонованих Організаційною Комісією, наступні рекомендації:

а) Збільшити винагороду за організування членів постійним організаторам, які не є секретарями Відділів;

б) Видати одну гратуляційну картку на пробу;

в) Виготовити обкладинки на книжки для українських шкільних дітей;

г) Доручити Екзекутиві прослідиди можливість набуття чи побудови союзових домів по більших скупченнях членів УНСоюзу.

11. РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ЧЛЕНІВ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ І ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ ТА ЇХ СХВАЛЕННЯ

Резолюції та рекомендації Головної Контрольної Комісії

Д-р Іван Скальчук пропонує схвалити наступні пропозиції Головної Контрольної Комісії:

а) Резолюції

1. Стверджується, що всі скарги і письма вислані до Екзекутиви чи інших органів УНСоюзу повинні бути обов'язково поладнані і відповіджені.

2. Перебіг нарад Головного Уряду і Головного Екзекутивного Комітету повинні бути не лише протоколовані, але також записані на магнетофонній стрічці.

б) Рекомендації

1. Для встановлення правного відношення між Українським Народним Союзом і Корпорацією, утвореною для будови нового дому, якого леґальним власником буде ця Корпорація, покликується Комісію зложену з правників д-ра Богдана Футея і д-ра Анни Чопик і доручується їй до трьох місяців скласти справоздання зі своєї перевірки.

2. У всіх важливих справах Головний Екзекутивний Комітет повинен до нарад запрошувати голови Головної Контрольної Комісії і Головної Ради, або ними визначених делеґатів.

3. Доручається Екзекутиві подбати до 80-річчя УНСоюзу в 1974 р. про видання історії Українського Народного Союзу.

4. Уповноважнюється головних контролерів д-ра Богдана Гнатюка і д-ра Івана Скальчука перевірити протоколи 27-ої Конвенції УНС в українській і англійських мовах для ствердження згідности поміж ними та евентуального усунення різниць, а також для встановлення, які ухвали винесені Конвенцією є резолюціями ,а які рекомедаціями.

5. Уповноважнюється Екзекутиву взяти участь у виставці, яка готується у Філядельфії, з нагоди 200-ліття того міста.

Резолюції і рекомендації головного предсідника Йосипа Лисогора

Головний предсідник Йосип Лисогір пропонує схвалити наступні резолюції і рекомендації:

RESOLUTIONS:

1. RESOLVED to approve the action of the Supreme Executive Committee at its meeting of March 5, 1971 regarding —

a. the financing of the construction cost of the new headquarters building in Jersey City, N.J. by advancing the necessary funds to its wholly-owned subsidiary, the Ukrainian National Urban Renewal Corporation;

b. the arrangement for the placement of a $7,000,000 permanent long term mortgage loan with a loaning institution for a term of fifteen (15) or more years at a suitable interest rate; and

c. the converting of the balance of the construction loan remaining after the application of the permanent mortgage loan funds into a junior mortgage loan for 15 years at an interest rate of 10%.

2. RESOLVED that the action taken by the Supreme Executive Committee granting for the sum of $1.00 certain land on Foordmore Road approximating slightly more than three (3) acres to the Holy Trinity Ukrainian Catholic Church of Kerhonkson for the purpose of erecting a parish church building on the said land is approved.

Ці внесення піддержали головні урядовці інж. Анатолій Дорошенко і д-р Богдан Футей ,після чого їх схвалено.

RECOMMENDATIONS:

1. That the Supreme Executive Committee is authorized to enter into agreements and to cooperate with Federal, State, City, and other public authorities in the redevelopment and renewal of urban areas where UNA members reside or have local branches and to sponsor or co-sponsor redevelopment and renewal projects that are fully financed by such public or other authorities without any financial obligations on the part of UNA.

2. That the Executive Committee be authorized to grant a mortgage loan to a non-profit corporation to be formed by the UNA District Committee in Chicago with other groups and organizations for the purpose of purchasing land and other property suitable for recreational purposes to be used by UNA members and their guests.

Ці рекомендації, піддержані головними урядовцями Богданом Футеєм і Тарасом Шпікулою схвалено.

Резолюції і рекомендації заступниці гол. предсідника пані Марії Душник

а) Резолюції

OF UNA VICE PRESIDENT MARY DUSHNYCK

Support recommendation for additional professional organizers, and for women organizers in their immediate areas.

1) Recommendation: To enhance the image of the UNA in the community, it is proposed that a documentary film be produced on the UNA. This is vitally needed to show the contributions of the UNA to its membership and the whole Ukrainian community. The Soyuzivka films cover but a limited area of UNA activity and it is necessary to include our greater Soyuz family.

2) **RESOLUTION**: Branches attempt to replace inactive branch secretaries with active ones wherever possible, in order to foster the growth of the UNA.

2) Recommendation: To ensure better attendance at UNA meetings, programs of general interest to be scheduled, with brief refresher courses for secretaries held before meetings, and guest speakers be invited occasionally from other areas to stimulate interest in attendance and have young people attend meetings.

3) Recommendation: UNA women to participate in the Environmental action to create a healthier life, free from pollution. Articles will appear on this subject in our press and brochures will be sent to the branches for study and distribution.

б) Рекомендації

2) **RESOLUTION**: English-language Veselkas, which are available, to be sent to those branch secretaries for distribution where there are great numbers of 3rd and 4th generation Ukrainian American children, to interest them in the UNA.

4). Recommendation: That our branches contact local schools and libraries about acquiring both volumes of our Ukrainian Encyclopedia, "Ukrainians Abroad" and other books about Ukraine or on Ukrainian themes.

5) Recommendation: That the UNA issue a wall calendar for 1972 or 1973 with a foto of the new UNA building and/or Soyuzivka. This is a form of effective advertising for the UNA. Also proposed are UNA seals or stickers with a facsimile of the new building to be issued when the structure is completed.

6) Recommendation: More scholarships to win goodwill for the UNA.

7) Recommendation: Special awards to branches and districts which are successful in some special project (this is in addition to organizational awards).

3) **RESOLUTION**: The names of UNA officers should be listed in the outside lobby of the Main House and in Veselka, as in the past.

4) **RESOLUTION**: That a Suggestion Box be placed in the outside lobby of the Main House for guests to offer their suggestions regarding Soyuzivka, etc.

Submitted by
Mary Dushnyck
UNA Vice President

На внесення головного радного д-ра Богдана Футея, піддержане головним радним Мирославом Кальбою, схвалено.

Рекомендації заступника гол. предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана

1. Простудіювати можливості реформи виплачуваної членам УНСоюзу дивіденди в тому напрямку, щоб:

а) виплачувати старшим віком членам вже після осягнення 78-го року життя спеціяльну підвищену дивіденду у висоті 12-місячних вкладок, платних за дані грамоти,

б) підвищити відповідно ставки дивіденди за грамоти важні 10 і більше років, щоб з кожним роком признати за ці грамоти більші підвишки.

2. Простудіювати і виготовити проєкт основної реформи таблиць дивіденди, що її буде можна виплачувати членам УНСоюзу після дальшої механізації Головної Канцелярії. В цій реформі треба б взяти до уваги різні висоти дивіденди за грамоти різних кляс відповідно до висоти їхніх вкладок.

3. Впровадити, узгіднивши з актуарієм, сирітські допомоги для круглих сиріт — членів УНСоюзу, батьки яких були членами УНСоюзу із мінімальними сумами забезпечення по $ 3 000, виключаючи грамоти термінового й акцидентового забезпечення.

а) Такі сирітські допомоги мали б бути виплачувані у висоті по $ 50.00 місячно включно до місяця, в якому сироті сповниться 18 років.

б) У випадках, коли по батьках-членах УНСоюзу залишаться круглими сиротами в цій самій родині 3 і більше дітей до 18-го року життя, цим сиротам була б виплачувана максимальна сума $ 160.00 місячно, розділена поміж ними на рівні частини.

в) Ці круглі сироти могли б отримувати стипендії після осягнення 18-го року життя, коли їхні успіхи в науці, ділянки студій та матеріяльні умовини відповідали б вимогам правильника Стипендійної Комісії УНСоюзу. Збільшити суму річних стипендій до $ 10.000.

4. Впровадити, узгіднивши з актуарієм, грамоти акцидентового забезпечення на суми по $ 10.000 (досі ми маємо лише грамоти по $ 5.000). Такими грамотами АДД могли б забезпечуватися тільки такі члени, які мали б в УНСоюзу принайменше по $ 2.000 життьового забезпечення (виключаючи термінові грамоти).

5. Провірити можливості впровадження в УНСоюзі після узгіднення з актуарієм грамот термінового забезпечення із зменшуваними сумами. Такі грамоти мали б служити особливо для забезпечування морґеджових позичок і були б важними на час 15, 20, 25 і 30 років. Беручи до уваги кошти оформлення таких термінових грамот, впровадити такі чотири, або деякі з них, грамоти.

6. Збільшити персонал Рекордового Відділу для заповнення дальшої справної і фахової забезпеченевої служби членам та обслуги секретарів Відділів і організаторів.

7. Для дальшого росту членства УНСоюзу поширювати видання „Свободи", „Українського Тижневика" та інших публікацій із інформативними матеріялами про УНСоюз серед українського громадянства, яке є поза членством УНСоюзу, з особливою увагою присвяченою молоді та її молодечим і спортовим організаціям.

Після короткої дискусії, в якій брали участь п. Марія Демидчук і п. Володимир Дідик, вище подані рекомендації, піддержані головним радним Степаном Гавришем і головним радним Євгеном Репетою схвалено.

Рекомендація головного касира Петра Пуцила

Головний касир Петро Пуцило рекомендує, щоб продовжувати студії над переглядом інвестицій УНСоюзу в бондах та їх евентуальної продажі та евентуально для цього заанґажувати відповідну професійну фірму. Цю рекомендацію, піддержану головною радною д-р Анною Чопик, схвалено.

Рекомендація головного контролера д-ра Богдана Гнатюка

Д-р Богдан Гнатюк пропонує уповноважити Екзекутиву до підготови модернізації книговедення при уживанні модерних машин.

Внесення піддержали головні радні д-р Богдан Футей і д-р Анна Чопик, після чого його схвалено.

Заклик гол. секретаря Ярослава Падоха

Головний секретар Ярослав Падох підмічує, що всі, ним підготовані, резолюції та рекомендації, скеровані на поліпшення організаційної праці були передані Фінансовій та Організаційній Комісіям і на їх пропозицію були вже раніше схвалені. Тому він не ставляє нових пропозицій, але закликає усіх головних урядовців допомогти у виконанні вже схвалених резолюцій і рекомендацій, які вимагають збірного зусилля цілого Головного уряду УНСоюзу.

Рекомендації голови Головної Ради Василя Дідюка

Рекомендую:

1. До існуючих чотирьох Округ УНС Торонтської, Монтреальської, Вінніпеґської і Ніяґарської, утворити округи Едмонтонську і Саскатунську.

2. Підшукати для кожної із них постійного організатора, який окрім організаційної допомоги секретарям, організуватиме членів у цілій окрузі. Постійний організатор перейшовши секретарсько-організаційний курс, працюватиме за окремим домовленням з Головним Екзекутивним Комітетом , організаційним Відділом.

3. Допомогти Округам розробити організаційний плян на початку кожного року та його реалізувати. За добре виконані обов'язки відзначувати секретарів Округи і постійних організаторів, відповідними грошевими нагородами ,відпочинком на Союзівці і т. п.

4. Бодай раз у рік скликати голів Округ для обговорення організаційного пляну, покриваючи кошти подорожі і прожитку.

5. Секретарям Відділів, які постійно і систематично виконують свої завдання, призкати відповідні нагороди-бонуси.

6. Уділювати канадійським округам конечну фінансову допомогу для пожвавлення братсько-допомогової і організаційної праці.

7. Приступити до постійних радіопрограм, на всіх українських радіостаціях у більших скупченнях українського поселення.

8. Приступити до видавання Сторінок УНС у канадських газетах та більшої інформації про цілі й завдання УНСоюзу.

9. Знайти дорогу до нашої молоді, зокрема студентської і молодих професіоналістів.

10. Відбувати хоч би короткореченцеві курси для секретарів-організаторів.

11. Приходити з фінансовою допомогою студентам, молодіжним організаціям і виховним інституціям.

12. Придбанням Союзового Дому в Торонті створити там союзовий центр для праці самої організації та зв'язку з українською громадою і її організаціями.

13. Пожвавити суспільно-громадську діяльність через приналежність Відділів УНС до КУК.

14. Звернутись із закликом до неактивних секретарів і організаторів, щоб пожвавили свою організаційну працю для розбудови УНС.

Ці рекомендації, піддержані гол. радним Дмитром Попадинцем, схвалено.

(Продовження на стор. 6-ій)

12. СХВАЛЕННЯ БЮДЖЕТУ І ПОЖЕРТВ НА ГРОМАДСЬКІ ЦІЛІ

(Продовження зі стор 4-ої)

На внесення Фінансово-господарської Комісії, одностайно схвалено виплатити суму 15,000.00 долярів на загально-громадські і церковні цілі.

Преліміниар бюджету УНСоюзу на 1971-72 схвалено при прийнятті резолюцій і рекомендацій, запропонованих у звіті Фінансово-господарській Комісії (т. 9. д.).

13. РІЗНІ СПРАВИ

Голова Головної Контрольної Комісії мгр Іван Геврик пропонує, щоб з уваги на підвищення коштів прожитку підвищити платню екзекутивних урядовців, заангажованих в Головній Канцелярії на $ 1.000 річно. Це внесення, піддержане головним радним Андрієм Джулою, схвалено при двох здержаних голосах.

Заяви Головного Уряду УНСоюзу

1. Заява у справі Патріярхального устрою УКЦеркви

На внесення головного контролера д-ра Івана Скальчука, піддержане головним контролером д-ром Богданом Гнатюком та головним секретарем Ярославом Падохом, схвалено наступну заяву в справі Патріярхального устрою УКЦеркви:

Тому, що свячення новонайменованих єпископів Української Католицької Церкви у Филядельфії 25-го травня 1971 року відбулося всупереч порадам і побажанням Первоієрарха тієї Церкви її Верховного Архиєпископа Блаженнішого Йосифа Сліпого, і

Тому, що ті свячення відбулися при виразному знехтуванні доброзичливих постулятів і сподівань вірних тієї Церкви та їх багатьох центральних і місцевих установ, з їх центральною репрезентацією Українським Конгресовим Комітетом Америки на чолі, і

Тому, що Головний Уряд Українського Народного Союзу, базуючись на однодушних рішеннях двох конвенцій УНС в цих справах, ще в останній хвилині намагався вплинути на відкладення тих свячень і з тією метою навіть вислав свою окрему делегацію до номінатів на передодні їх заповіджених свячень, і

Тому, що ті свячення викликали спонтанний спротив мирян УКЦеркви та довели до демонстраційно виявленого протесту, і

Тому, що спосіб найменування нових єпископів і їх свячення були виразним порушенням прав і компетенцій Помісної УКЦеркви, її Архиєпископського Синоду та Верховного Архиєпископа, і

Тому, що ці події переходять суто церковні межі і глибоко заторкують українську національну самобутність,

Отже тому ми, Головний Уряд Українського Народного Союзу, зібрані на своїх річних нарадах в тижні від 24-го до 28-го травня, рішаємо і постановляємо:

1. — Продовжувати нашу всебічну підтримку для Верховного Архиєпископа Блаженнішого Йосифа Сліпого, очолюваного ним Архиєпископського Синоду УКЦеркви та її духовенства і мирян у їхніх змаганнях до переведення в життя схваленого Четвертим Архиєпископським Синодом в 1969 році патріяршого устрою УКЦеркви.

2.Солідаризуватись і піддержати резолюцію Екзекутиви і Політичної Ради УККА з 15-го травня, яка закликає протиставитись усім виломам з тих змагань.

2. Заява Головного Уряду УНСоюзу у 50-річчя Української АПЦеркви

На внесення головного радного інж. Анатолія Дорошенка, піддержане головним контролером д-ром Михайлом Данилюком, схвалено наступну заяву в справі 50-річчя УАПЦеркви такого змісту:

Тому, що в цьому 1971-му році сповнилося 50 років від часу відродження Української Автокефальної Православної Церкви, і

Тому, що ця Церква під проводом її Великого Митрополита-мученика Василя Липківського має найбільші заслуги перед Богом і Українським Народом, і

Тому, що за свою вірність Богові і Народові ця Церква принесла найбільші жертви, як і

Тому, що ця Церква, не зважаючи на жорстокі переслідування безбожницьким режимом та на гекатомби жертв, зберегла і зберігає в серцях українців віру в Бога та глибокі патріотичні почування,

Отже тому, ми Головний Уряд Українського Народного Союзу, зібрані на своїх річних нарадах в тижні від 24-го до 28-го травня 1971-го року;

1. Вітаємо всіх вірних Української Автокефальної Православної Церкви з її 50-річчям її відродження,

2. Клонимо голови у найбільшій пошані перед усіми жертвами, що ця Церква принесла за віру в Бога та за службу своєму народові,

3. Закликаємо всіх наших членів православного віровизнання всіми своїми силами і засобами піддержувати свою Церкву і її Провід та

4. Докласти всіх зусиль, щоб ювілейні святкування Української Автокефальної Православої Церкви були найбільш величаві та скріпили нашу віру в Бога і кращу долю нашого народу.

3. Вислови пошани й співчуття Головного Уряду з приводу смерти Первоієрарха Української Православної Церкви Іоана

На внесення головного радного Анатолія Дорошенка, піддержаного головним контролерем д-ром Михайлом Данилюком, схвалено наступну заяву Головного Уряду УНСоюзу з висловами співчуття і пошани з приводу смерти Первоієрарха УПЦеркви в ЗСА такого змісту:

Головний Уряд Українського Народного Союзу клонить голову перед світлою пам'яттю померлого Первоієрарха Української Православної Церкви в ЗСА Блаженнішого Митрополита Іоана Теодоровича та висловлює з цього приводу свій глибокий жаль і співчуття.

Відзначення 10-річчя смерти сл. п. Дмитра Галичина

На пропозицію головного секретаря Ярослава Падоха, однодушно схвалено повстанням з місць вшанувати пам'ять колишнього головного предсідника УНСоюзу та передового громадського діяча, сл. п. Дмитра Галичина, з дня смерти якого саме проминуло десять літ.

14. ЗАКРИТТЯ НАРАД

Після вичерпання порядку нарад, на внесення голови Головної Контрольної Комісії мгра Івана Геврика, головний предсідник Йосип Лисогір закрив наради о год. 6-й вечором, бажаючи їх учасникам щасливого повороту домів.

Після цього учасники нарад відспівали український національний гимн.

Ярослав Падох,
головний секретар

ПЛАСТОВА МОЛОДЬ БЕРЕ МАСОВУ УЧАСТЬ У ПЛАСТОВИХ ТАБОРАХ

Дуже часто в нашій пресі були запити: „Де наша молодь", „Що вона робить" і т. д. і дуже часто такі запити залишались без відповіді. Одначе Пласт ясно і чітко може відповісти на такі реторичні питання: „Пластову молодь під час осіннього, зимового і весняного сезону можна знайти на різних заняттях у пластових таборах".

Цього року фреквенція пластової молоді на пластових таборах є імпонуюча. Від східнього побережжа ген аж до Лос Анджелес Пласт розгорнув свою таборову діяльність. Велике число пластових, добре вишколених, таборових виховників дає запоруку правильного і з повним успіхом переведення таборів. Досвідчені в таборовій акції пластові провідники і приятелі пластової молоді — батьки — приготовили, потрібні для всіх, таборові улаштування, щоб бодай на кілька тижнів в літі пластова молодь могла, далеко від гамору міста і його не раз дуже шкідливого оточення, знайти відповідне відпруження по цілорічних шкільних заняттях, і серед природи, в гурті своїх давніх і нових друзів, перевести кілька тижнів на пластовому таборі.

Першою, що започаткувала таборову діяльність, це Пластова Станиця Лос Анджелес. Від 21-го до 26-го червня ц. р. на „Кемп Скай Медовс" під проводом комендантів пл. сен. Анни Микитин (табір юначок), ст. пл. Юрія Кавки (табір юнаків), пл. сен. Дарія Чайківська (табір новачок і новаків) — 8 новачок, 8 новаків, 16 юначок і 14 юнаків мали нагоду перевести в чудовій околиці свій пластовий табір. Духовну опіку опіку над таборами мав пл. сен. о. И. Чайковський, лікарська опіка була в руках д-ра Ігоря Шалаути, а адміністраційні і фінансові справи перебрали на себе інж. Олег Чайковський і Іван Мельник. Комендантам таборів в переведенні програми допомагали ще сім пластових виховниць і виховників.

Пластова Станиця Чикаго на своїй пластовій Оселі в Вестфілд, Висконсен (назву цієї Оселі вона одержить під час офіційного посвячення ц. р.) розпоала таборування ще 20-го червня ц. р. коли Піонерський Табір Юнаків в числі 8 пластунів під проводом ст. пл. Олега Гановського приготовляв через цілий тиждень таборові приміщення й улаштування для дальших виховних пластових таборів.

Перша тура на тій Оселі — це табори новачок і юначок (від 27-го червня до 17-го липня ц. р.). Табір новачок в числі 34 провадять: ст. пл. Оксана Касіян — командантка, ст. пл. Ліда Ткачук — бунчужна і пл. роз. Ліда Скуб'як — писар. До помочі їм є 5-ть сестричок. Табір юначок в числі 55 є під проводом ст. пл. Лясі Дубі — комендантка, ст. пл. Оксани Хомут — бунчужна і ст. пл. Ірени Савка — писар. В булаві табору юначок є сім ст. пластунок і пл. розвідчиць. Адміністратором таборів є пл. сен. Ростислав Клюковський. Табори для новаків і юнаків відбудуться від 18-го липня до 7-го серпня ц. р.

У високих горах Кольорадо — Пластова Станиця Денвер заплянувала свої пластові табори на час від 31-го липня до 21-го серпня ц. р. Організаційна стадія закінчена — чекають на додаткові зголошення учасників всіх Пластових Станиць з ЗСА.

Рівнож в горах Кольорадо в Рокі-Мавнтен. Нешенел Парк, в часі від 31-го липня до 15-го серпня ц. р. під проводом команданта табору пл. сен. Ігоря Короля відбудеться високогірський табір для старших юнаків і старших пластунів, що його уряджують Курені УСП і УПС „Бурлаки".

Пластова Оселя „Зелений Яр" біля Дітрсйту розпочала свій таборовий сезон теж 27-го червня ц. р. для молодшого юнацтва (до дня 10-го липня), а від 11-го до 31-го липня ц. р. відбудуться табори для новацтва. Командантами таборів є: ст. пл. Іна Шустов — командантка табору юначок, ст. пл. Юрій Маринович — командант табору юнаків, ст. пл. Стефа Григорчук — командантка табору новачок і ст. пл. Олег Березовський — командант табору новаків. Учасники таборів: 32 новачки, 27 новаків, 29 юначок і 25 юнаків. Духовна опіка о. В. Чавс, лікарська опіка д-р М. Юзич і медсестра В. Гординська. Адміністратором таборів є Мирося Бараник. В булавах таборів є понад 12-ть пластових виховників.

Посуваючися далі на схід маємо дві пластові Оселі „Писаний Камінь" біля Клівленду і „Новий Сокіл" біля Боффало. На тих Оселях згідно з пляном розпочалися пластові табори 3-го липня і вони триватимуть до 25-го липня ц. р. „Писаний Камінь": Табір новачок — команда: ст. пл. Соня Слободян — командантка, пл. розв. Галина Тарнавська — бунчужна, ст. пл. Ліда Микита — писар. Стан 19 новачок і 3-ри члени булави. Табір новаків: ст. пл. Ігор Микита — командант, ст. пл. Андрій Храпливий — бунчужний і ст. пл. Тарас Ліщинський — писар. Стан 28 новаків і один член булави. Табір юначок: ст. пл. Надя Казимира — командантка, ст. пл. Вірляна Ткач — бунчужна і ст. пл. Христя Цвіль — писар. Стан 36 юначок і 3 члени булави. Табір юнаків: ст. пл. Ярослав Станчак — командант, ст. пл. Ігор Мандич — заст. команданта, ст. пл. Нестор Голинський — бунчужний і ст. пл. Олесь Цвіль — писар. Стан 28 юнаків і 2 члени булави.

Табори є під опікою: пл. сен. Микола Голіян і пл. сен. Ярослав Кришталович (Управа Оселі і таборова Комісія). о. Іван Оришкевич — духовна опіка, д-р Микола Грушкевич і д-р Лонгин Шанковський — медична опіка, Дарія Гординська — медсестра, адміністрація і заготівля пл. сен. Ліда Голіян, реєстрація ст. пл. Орися Волчук, і відповідальна за кухню Люба Яцишин.

Ще більше число учасників таборує на „Новому Соколі". Реченець від 3-го до 25-го липня 1971. Табір новачок: пл. сен. Анізія Мандзій — командантка, ст. пл. Діяна Райца — бунчужна, ст. пл. Муся Мочула — писар. Стан 47 і 4 члени булави. Табір новаків: пл. сен. Володимир Мельник — командант, ст. пл. Роман Наум — бунчужний і пл. розв. Тарас Пенкальський — писар. Стан 41 і 4 члени булави. Табір юначок: пл. сен. Марта Пеленська — командантка, ст. пл. Міма Коропей — бунчужна і ст. пл. Галина Матковська — писар. Стан 44 і 4 члени Булави. Табір юнаків: пл. сен. Олексій Сагайдаківський — командант, ст. пл. Богдан Довгалюк — бунчужний і ст. пл. Адріян Цьолко — писар. Стан 36 і один член булави.

Пластові табори на Новому Соколі є під опікою пл. сен. Богдана Пашковського і пл. сен. Оксани Бережницької (Управа Оселі і Таборова Комісія) та адміністратора пл. сен. Василя Мочули, та пл. сен. Слави Шишка. Духовну опіку виконує парох Боффало о. Андрій Стецюк, а лікарську опіку перебрало на себе Лікарське Товариство Боффало під проводом д-ра Євгена Стецькова. Нагляд над кухнею має пані Петруся.

Пластова молодь східнього побережжя ЗСА — таборує на великій — гарно розбудованій і під кожним оглядом пристосованій до таборування, пластовій Оселі „Вовча Тропа" біля Іст Четгем, Ню Йорк. Тут згуртувалося найбільше число пластової молоді, яке в першому турнусі перевищить 400 осіб. — Нормальні пластові виховні табори почалися 3-го липня і триватимуть до 24-го липня, другий турнус таборів для новачок, новаків, юначок і юнаків від 25-го липня до 14-го серпня 1971. Час від 14-го до 28-го серпня ц. р. зарезервований на вишколи.

Ще перед розпочаттям нормальних пластових виховних таборів відбувся тут на Вовчій Тропі в часі від 26-го червня до 2-го липня ц. р. таборовий вишкіл для новацьких виховниць і виховників під проводом команданта пл. сен. Філька Старуха та ст. пл. Ігоря Рака — як бунчужного і ст. пл. Ярки Коморовської — писаря і 6-ть інструкторів (ок), в якому взяло участь 33 учасники вишколу.

На першому тритижневому турнусі, що розпочався 3-го липня був такий стан: Табір новачок: ст. пл. Наталка Горак — командантка, ст. пл. Ярка Коморовська — бунчужна і ст. пл. Ліля Григорчик — писар. Назва Табору: Гірський Голос. Стан 47 новачок і 9 сестричок. Табір новаків „Шляхами Закарпаття": пл. сен. Яків Шегрин — командант, ст. пл. Зенон Ушак — бунчужний і ст. пл. Дарія Ушак — писар. Стан 73 новаки і 13 братчиків. Табір поділений на чотири гнізда: Ужгород, Хуст, Мукачів і Берегово. Табір юначок: „Акордами Карпат": пл. сен. Ніна Самокіш — командантка, ст. пл. Ліда Прокоп — бунчужна і пл. розв. Христя Сливоцька і ст. пл. Христя Гординська — писарі. Стан табору: 87 юначок і 8 членів булави. Табір юнаків: пл. сен. Володимир Бакалець — командант, ст. пл. Анатолій Кардашинець — бунчужний і ст. пл. Ігор Раковський (молодший) — писар. Табір під назвою „У Карпатах — серед лісу на горбочку" поділений на три підтабори: Хуст, Ужгород і Мукачів. Стан Таборовиків — юнаків 70 і 8 членів булави. Всі табори впровадили в свої виховні табори програми тематику „Пізнаймо Закарпаття" з нагоди 50-ть ліття від оснування Пласту на нашій вузшій Батьківщині — Закарпатті. Ціль: запізнатися основніше з тим періодом часу, головно в той час, коли Пласт на Західніх Українських Землях був розв'язаний польською владою, а на Закарпатті саме тоді Пласт виявив свою динамічну силу і захопив великі кола нашої молоді пластовою ідеєю і в великій мірі причинився до повного національного відродження країни, що мало свій вияв 1938-го року з проголошенням Самостійної Української Держави — „Карпатської України". Дальшою ціллю програми таборів поставити пластовій молоді за взір великих пластових і державних мужів, що своєю працею виповнили цей протяг 50-ліття на Закарпатті.

В часі від 11-го до 24-го липня ц. р. відбудуться ще на Вовчій Тропі два табори: „Піонерський Табір" для юнаків розвідчиків під проводом команданта табору ст. пл. Романа Процика і Табір юначок-розвідувачок для підготовки до третої пластової проби під проводом пл. сен. Рути Галібей. Пластовий Табір на Вовчій Тропі є під опікою Управи Оселі і Таборової Комісії на чолі з пл. сен. Ярославом Бойдуником. Референтом таборів є пл. сен. Михайло Юзенів, а адміністратором Оселі пл. сен. Леся Юзенів. Господарську ділянку ведуть пл. сен. Дмитро Косович і п. Михайло Савицький. Духовну опіку виконує о. Ю. Менцінський а медичну опіку перебрав д-р М. Зарицький.

Якщо йдеться про спеціялізаційні табори — то в часі від 14-го до 28-го серпня ц. р. відбудеться Морсько-Літуньський табір для старшого юнацтва і старшого пластунства, що його організують курені „Чорноморські Хвилі" і „Чорноморці". Командантами таборів будуть ст. пл. Адя Бойдуник (жіночий табір) і ст. пл. Теодор Костюк. Організатор таборів ст. пл. Зенон Стахів. Місце табору: Острови на озері „Тиха Вода" в Адірондак. 27-ий Курінь УСП-ів „Хмельниченки" організують в часі від 31-го липня до 14-го серпня ц. р. в Парк Де Ля Верендрує, Квебек — Канада „Водно-мандрівний табір" канойками через озера і ріки.

Немає сумніву одначе, що вершком нашого пластового таборування є дві наші, що так сказати „академії" для підготовки і вишколу таборових провідниць і провідників (Міжкрайовий засяг діяльности) а саме „Школа Булавних" і „Лісова Школа", що примістилися в горах Кетскил — Лісова Школа біля Лексинґтону а Школа Булавних на посілості Панства Куликів біля Гантеру, Н. Й. Команданткою Ш. Б. є. пл. сен. Дора Горбачевська, а комендантом Л. Ш. пл. сен. Андрій Мицьо. Опікункою школи Булавних є пл. сен. Олька Кузьмович, а Лісової Школи пл. сен. Мирослав Раковський і пл. сен. Юліян Крижанівський — відомий автор підручника для таборництва „Пластові Табори". В таборі Ш. Б. беруть участь 6-ть інструкторок і 33 старші юначки і старші пластунки. Лісову Школу провадять 7 інструкторів, а учасників табору є 31. Дня 6-го липня ц. р. обидва табори Школи Булавних і Лісова Школа відбули спільну ватру з нагоди „Свята-Купала" над річкою на посілості п-ва Куликів. В програму ватри були вплетені обрядові пісні получені з пусканням дівчатами віночків на річку та виловлюванням тих віночків хлопцями, як рівнож скакання через горіючу ватру, пластові і народні пісні, танки і дует брата і сестри Ганушевських. Про обрядові звичаї на Івана Купала говорила пл. сен. Ольга Кузьмович.

В загальному треба ствердити, що на початок літа в пластових таборах бере участь понад 1250 учасників і пластових виховників і як хтось питається, де наша молодь — дуже просимо під час Дня Пластунки і Пластуна на всіх Оселях приглянутися, як вона працює і які є її заінтересування.

пл. сен. **Зенон Корчинський**
Голова Крайової Таборової Комісії

„Ідея і Чин" — збірка праць і статтей сл. п. Осипа Дякова-Горнового

З датою 1968 року появилася у Лондоні з друкарні Української Видавничої Спілки накладом і заходами Товариства Колишніх Вояків УПА за кордоном п. н. „Ідея і Чин" збірка праць і статтей відомого діяча й публіциста українського революційного руху 1930-40 рр. Осипа Дякова-Горнового. До цієї збірки творів О. Горнового, що нараховує понад 400 сторінок, ввійшли всі доступні за кордоном його праці, видавані в Україні в умовах підпілля на циклостилі, а також стаття д-ра П. Мірчука під наг. „Осип Дяків-Горновий — ідея і чин" та спогади батька п. Василя Дякова під наг. „Мої спогади про Осипа Горнового". Батько сл. п. Горнового проживає по війні в ЗСА. Збірник розпочинається повідомленням УГВР з України, з грудня 1952 року, про смерть Осипа Дякова-Горнового 28-го листопада 1950 року в бою, у лісі біля села Велике Поле, Івано-Франківського району в Зах. Україні. Сл. п. Осип Дяків-Горновий, народжений 1921 р. в селянській сім'ї в с. Олесин, Козівського району на Тернопільщині, мав ще псевдоніми Артем, А. Осипенко і О. Гончарук, а багатьох статтей не підписував навіть псевдами. Його публіцистичні праці, як одного з чільних ідеологів національно-визвольної боротьби в Україні, тематично діляться на дві частини, і їх можна схарактеризувати як „За що ми змагаємось" і „Проти кого і проти чого ми змагаємось". Заповітною мрією сл. п. Осипа Дякова-Горнового — заступника Голови Генерального Секретаріяту УГВР, члена Проводу ОУН і Крайового Провідника ОУН на Львівщину, сотника-політвиховника УПА — було здобуття незалежної Української Держави, в боротьбі за яку він загинув. Виявив себе видатним публіцистом, назавжди вписавши своє ім'я в реєстр передових українських публіцистів. Книжка „Ідея і Чин" ілюстрована портретами сл. п. Осипа Дякова-Горнового.

У Фініксі створено Т-во Прихильників УНР

Фінікс, Арізона. Історія цього Товариства така: в кінці квітня ц. р. тут створилася Ініціятивна Група Активізації Допомоги Державному Центрові Української Народної Республіки, яку очолили парохи української православної та української католицької церков та увійшли ще чотирі свідомі громадяни нашого міста. По 6-ти тижневій енергійній праці, Група об'єднала 20 членів-прихильників УНР. Дня 18-го червня ц. р. відбулися Засновуючі Загальні Збори, які оформили об'єднаних членів у Товариство Прихильників УНР, вибираючи керівні органи Т-ва, згідно із статутом. До Управи Т-ва вибрано одноголосно: голова — ппполк. Алексій Генсуровський, заступник голови, він же і організаційний референт — хорунжий Микола Бурда, скарбник — п. Петро Мандро та секретар — інж. Микола Тополів. Контрольна Комісія: майор Константин Тжепель-Елліс, п. Василь Левицький та п. Микола Петренко.

З нагоди зборів та заснування Т-ва Прихильників УНР, наспіли привітальні листи від: 1) проф. доктора Миколи Степаненка — віцепрезидента УНР в екзилі, 2) редактора Володимира Біляїва — заступника керманича ресорту зовнішніх зв'язків Вик. Органу УНР на ЗСА, 3) директора Івана Крамаренка — представника Вик. Органу УНР в ЗСА, 4) п. генштабу Ген. Хор. — А. Валійського, Центральний Комітет Вшанування Пам'яті С. Петлюри в ЗСА, 5) Ген. хор. В. Филинович, почесний голова Союзу Українських Ветеранів в ЗСА, 6) та листа від п. І. Шабельського — голови Головної Управи Об'єднання Товариств Прихильників в ЗСА.

Зачитання надісланих листів оживило, підбадьорило та поглибило в слухачів віру в перемогу нашої ідеї, якою є Самостійна Соборна Незалежна Українська Народна Республіка.

Секретар Т-ва М. Т.

Імпрези Кубанських козаків та бостонської молоді в Гарвардському Центрі Українських Студій

Гарвардський Центр Українських Студій, що непомітно провадить свою наукову, дослідну й виховну працю. До тієї праці включаються три визначні події, що відбулись в зимі та ранньою весною ц. р.

Студенти, бібліотекарі й керівники привернули увагу наукового світу, а за ним і широкі кола українського і неукраїнського громадянства, своєю виставкою українських стародруків, рукописів і документів, та матеріялів про Україну, писаних іншими мовами.

Велике число відвідувачів, місцевих і з подальших міст і стейтів, свідчать про широке зацікавлення українського громадянства українськими студіями в Гарварді. Та Гарвардський Центр українських студій не обмежився тільки науковим аспектом своєї діяльности. Потреба дальших фондів, на поширення студій, піддала думку про організацію концертів. Переговори з Кубанськими козаками та іншими, можливими концертантами, привели до створення ансамблю талановитих виконавців „Ритму України". 22-го квітня, в меморіяльній залі Сандерс театру в Гарварді, відбувся концерт з участю Кубанських козаків, співачки Галини Минаїв-Андреадіс, прима-балерини Роми Прийми-Богачевської та піяністки проф. Марії Цісик.

Відоме всім ім'я Гарварду, голосні реклями та оповістки про склад виконавців концерту заохотили багатьох глядачів, тож заля була заповнена місцевою і позамісцевою публікою.

Думаємо що зайве було б говорити про окремих виконавців та їх кожний окремий виступ, бо їхні імена усім відомі, а про їхні виступи уже не раз згадувано в часописах. Однак хочеться згадати, що козаки якими ввесь час займався Йосип Харина та привів їх до Управи міста Бостону на зустріч з посадником міста та губернатором стейту, були в своїх козацьких строях і були відомі бостонським урядовцям з телевізійних програм. Уславились вони своїми технічно-досконалими танцями, тому трохи незрозумілим був їхній співочий виступ. Дехто з американців чекав, чекав на танці козаків, аж не дочекавшись вийшов з концерту. Доповненням до всіх виступів була оркестра п. Комара.

Цього разу козаки не продумали якслід, що їхній виступ на університеті перед добірною публікою, і виступили в своїй звичайній кабаретовій інтерпретації українських пісень, дотепів і танців, та під кінець вони знов увійшли в захоплюючу бравуру, що принесла їм славу.

У співачки Галини Минаїв-Андреадіс, гарний голос, вона уміло добирає пісні і заслужено здобуває оплески.

Прима-балерина Рома Прийма-Богачевська в своїх танцях легка, і оригінальна у своїй творчості та винахідливості.

В цілому концерт був успішний.

Слідуючий концерт у тій же залі, що відбувся 9 травня, — мав традиційну, академічну форму, був підпорядкований одному проводові, творив собою добре зібрану мистецьку цілість.

Дириґентом, організатором і керівником концерту — під мистецьким аспектом, був п. Микола Калініченко. Обдарований багатьма талантами п. Калініченко вніс щось нове, мистецьке, і виховне. Він зумів зорганізувати з молоді струнну оркестру, що вже ряд років виступає на святочних концертах; провадить хори, малює і провадить школу малюнків для молоді, бере участь у театральних виставах і режисерує їх. Не дивно, що на його заклик об'єдналися співаки різних хорів у один великий хор, взяли участь молоді танцюристи., Хор біля 50 осіб, виконав в'язанку народних пісень.

Співачка Оксана Іващенко, — випускниця клівлендської консерваторії передала публіці настрій пісень. В Бостоні вона вже не раз виступала і кожного разу з новими піснями. Дует Карася і Одарки — з першої дії опери „Запорожець за Дунаєм" виконували Євген Мороз — Карась, та Лариса Діяк — Одарка. Вони аматори, й талановиті співаки. Євген Мороз уже не раз виступав у сольоспівах. Лариса Діяк також знана нам з її сольових співів, вона легко справилась з грою та співом цієї мецосопранової партії. При цьому треба згадати, що взором для неї була покійна Анастасія Калініченко — дружина дириґента. Портрет А. Калініченко, пок. нашої співачки — роботи М. Калініченка — стояв ввесь час на сцені. Сольовим співам та дуетові акомпаньювала Една Ніткін — довголітня приятелька української громади.

Жвавими і гарними — були танці бостонської молоді. Найзавзятішими були козаки з шаблями у своєму запорозькому герці.

Мистецьким збагаченням концерту була участь квартету „Каравана" з Ню Джерзі. Цей квартет уже має своє обличчя, стиль, репертуар.

Програму концерту провадив Йосип Харина дуже спокійно й дотепно. Він привітав присутнього на концерті проф. О. Пріцак та ряд інших визначних осіб, а також просив публіку і виконавців, щоб встали та хвилиною мовчанки згадали в своїх думках — щойно померлого Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА — Іоана Теодоровича.

Оплесками та квітами нагородила виконавців — бостонська публіка, а чистий прибуток з концерту доповнив фонди Гарвардського Центру Українських Студій.

Андрій Бараник

ВІСТІ З ТОРОНТА

Свято Весни. Осередки Спілки Української Молоді (СУМ) південного Онтаріо, як і що року відбули в неділю 13-го червня ц. р. на своїй оселі „Веселка" біля Актону дуже гарне і численне Свято Весни. Гарна погода згромадила небувале число гостей. Програма свята розпочалась Службою Божою, яку відправив о. Р. Набережний - капелян СУМ-у. Під час Богослуження, трубна оркестра при Осередку СУМ в Торонто „Батурин", відіграла під дириґентурою мгр-а В. Кардаша декілька релігійних пісень. Молоде і старше юнацтво, дружинники і сеньйори, танцювальна група і хор із Ст. Кетринс творили понад 600 особову групу. 13 прапороносців творили окрему колону. По піднесені прапорів, дефіляді молоді, перед почесною президією відбулася мистецька програма, участь у ній брали: трубна оркестра „Батурин", танцювальний гурток О СУМ з Ст. Кетринс, Торонто, Ошави, та мішаний хор „Гомін" з Ст. Кетринс під дириґентурою проф. О. Брезденя. Спортовою частиною керував В. Ігнатович, яку на жаль докінчити не дала раптова буря. Із словом до молоді і зібрних виступали: ред. В. Данник з Німеччини. мгр. Т. Буйняк-голова КУ СУМ в Канаді, посадник міста Актону, п. Гінтон, та булавна Ліда Соловій. Врочистою була сцена переходу юнаків до дружинників і нагородження групи вихованників. Промовляв, голова Осередку СУМ-у в Торонто М. Шепетик, припреченням проводив о. Р. Набережний дефілядою, проводив студент університету Т. Дусановський.

Річні Загальні Збори. Комітет Українок Канади відбув дня 21-го квітня ц. р. в залі православної катедральної громади, чергові загальні збори, які відкрила голова, д-р З. Плітас. До президії обрано п-ю С. Проців на голову, п-і М. Горбань на секретарку. Хвилиною мовчанки, збори вшанували пам'ять відомої діячки В. Завадської, яка померла дня 23-го березня ц. р. По звітах уступаючої Управи, діловій дискусії за уділенні абсолюторії обрано нову Управу в складі: інж. Л. Вертипорох-голова, попередня голова д-р З. Плітас 1-ша заступниця, д-р В. Кос, 2-га заступниця п-і А. Рурик, рекордова секретарка п-і Г. Федик, кореспонденційна секретарка п-і Л. Романик, касирка п-і В. Лавринюк. До складу Управи увійшло ще велике число пань; до імпрезового комітету, пресової референтури, референтури архіву, представництва до Ради народного мистецтва і КУК та інш. Контрольну Комісію очолила, п-і А. Басо з п-ею Д. Темник і п-ею Р. Кумпан-членами. Сподіваємося, що праця Ж КУК в Торонто буде проводити і надалі свою працю під проводом активної і відомої громадської діячки п-і інж. Л. Вертипорох.

Подорож до Києва. У днях від 24-го червня до 1-го липня ц. р. відбудеться в Торонто третя з черги культурно-розвагова імпреза під назвою „Каравана". 40 етнічних груп зарепрезентують себе окремими павільйонами у різних околицях міста. Українську групу у цьому році буде репрезентувати в своєму будинку при вул. Коледж, Філія УНО і Братні Організації. Павільйон з виставки української народної культури і українським кулінарним показом, під назвою столиці України „Київ" буде розміщений у залях і кімнатах будинку УНО. Танцювальний гурток МУНО „Калина", під керівництвом С. Джугана та мішаний хор „Боян" під дириґентурою С. Гуміньовича, будуть виступати кожного вечора від 6-ої до 12-ої год. вночі.

Для цьогорічної „Каравани" відбувся дня 15-го травня ц. р. окремий баль з вибором кралі Києва, якою стала п-на Донна Орихівська, а князівнами Валерія Калинчук і Люба Зазуляк. Краля Д. Орихівська одержала в нагороду-квиток на безплатну подорож до Києва, уфундовану подорожевим бюром „Астро Тревель Сервіс" при вул. Блюр, власниками якого є п-во Волошини. Краля Києва, Д. Орихівська має 20 років є учителькою та членом МУНО і танцювального ансамблю „Калина". Паспорт на вступ до всіх павільйонів „Каравани коштує 3 дол. Варто згадати, що ця імпреза знайшла дуже великий розголос, хоча це тільки третій з черги раз, вона влаштовується в Торонто. Зацікавлення нею велике у різних групах громадян нашого міста. Українська група все запрепрезентовувала себе якнайкраще.

Педагогічний Курс. В суботу, 5-го червня ц. р. в приміщенні Свято-Миколаївської Школи відбулося урочисте закінчення однорічного педагогічного курсу, влаштованого Координаційною Виховно-Освітньою Радою. Із записаних на курс 23 осіб, закінчило його 18. Вітав усіх директор курсів проф. В. Волицький, по чому вручено абітурієнтам дипломи. При чайному прийнятті відбулась вільна гутірка між викладачами і абітурієнтами, та запрошеними гостями. КВОР-зробила добрий початок. Ця ділянка виховання нових кадрів, вимагає абсолютної піддержки і допомоги цілої нашої спільноти.

Зелено - Святочні поминки. Заходом Братства Українців Католиків, в неділю 6-го червня ц. р. в День Сошествія Св. Духа (Зелені Свята) була відслужена о год. 3-ій по пол. на цвинтарі Мовнт Гоп. Соборна Панахида за полеглих героїв, за волю України. При символічній могилі численній участі уніформованої молоді СУМ і Пласт з прапорами, представників багатьох організацій з прапорами, та численних учасників, десять отців духовних під проводом двох мітратів о. П. Хомина і В. Філевича відправили Соборну Панахиду О. д-р Стасів виголосив промову. По закінченій Соборній Панахиді, майже всі отці духовні, перейшли на могилу незабутнього великого священика і громадянина вченого теолога, д-ра-проф сл. п. митрофорного протосрея Б. Липського кол. пароха Святомиколаївської парохії, і там відправили також збірну Соборну Панахиду До обох Панахид співав чоловічий хор, під проводом о Р. Набережного. По закінченні панахиди за спокій душі бл. п. о. д-ра Липського, отці відправили окремі панахиди на гробах.

Загальні Збори. В середу 23-го червня ц. р. в приміщенні Української Гостинниці Мейфер Інн, відбулися чергові річні загальні збори Об'єднання Українсько - Канадійських Промисловців і Професіоналістів. Збори відкрив, голова Об'єднання адв. С. Фроляк, якими проводила президія в складі: адв. М. Романюк-голова, І. Велигорський-секретар. По прочитанні і прийнятті протоколу попередніх зборів, звітах голови адв. С. Фроляка, секретаря Я. Хоростіля, та скарбника Б. Біґуса, вив'язалася коротка дискусія, звіт Контрольної Комісії М. Шафранюка, уділення абсолюторії та вибір нової Управи, яку й на дальше очолив адв. С. Фроляк. На зборах, з привітом виступив п. Романишин, гість голова українських підприємців в Маямі. Збори прийняли деякі зміни у статуті.

В. Дідюк

Марія Гарасевич

Театральна постановка „Оргії" Лесі Українки в Дітройті

Минулого року, при широко відомому хорі „Трембіта", в Дітройті заснувався театральний гурток під мистецьким керівництвом артистки Катерини Бранки-Кривуцької, яка вже понад два десятки років віддано працює для дітройської громади, слушно втішаючись славою й признанням. Митець художнього слова, артистка, а понад все талановитий педагог і режисер, вона постійно бере участь в імпрезах особистими індивідуальними виступами, або із своїми постановками, інсценізаціями з гуртками молоді з такими речами як Лесі Українки „Одержима", „Грішниця", „Орфеєве чудо", „Ефіґенія в Тавриді", уривки з „Лісової пісні" та „Останній хліб" Старицької - Черняхівської, „На перші гулі" Васильченка і т. і.

Цього року, коли весь український світ вшановує сотні роковини Лесі Українки, Бранка-Кривуцька силами драматичного гуртка при хорі Трембіта поставила в Дітройті драматичну поему Лесі Українки „ Оргію".

Гурток складається з учнів останніх кляс української католицької вищої школи та студентів університету. Від листопада місяця м. р. до дня вистави, яка відбулася 27-го березня 1971 р. кожної середи й неділі велася наполеглива праця гуртка. У моєму інтерв'ю з Бранкою вона сказзала: „Я особливо люблю ставити речі Лесі Українки. Вона мені якась близька. Відчуваю її мову, стиль, ідеї, національну напругу. Членів гуртка, цю прекрасну молодь, ціню за їхню обов'язковість, вихованість, загальний розвиток, інтелігентність. До кожного підхід маю індивідуальний. Працюю над кожною фразою й жестом. Поки дати „Оргію" на сцену випробовувала сили гуртка два рази на імпрезах Українського Культурно-Громадського Клюбу. Коли відзначили роковини Бетговена-дала з гуртком уривки з „Патетичної сонати" М. Куліша, а в Шевченківські дні-інсценізацію уривків з поеми „Гайдамаки". Після цього побачила, що „Оргію" можна вже давати на сцену.

Не дивлячись на те, що ми вже звикли до високого рівня всього, що ставить Бранка-Кривуцька, „Оргія" переросла всі сподівання глядача.

Перший раз відкрилася завіса. На добре освітленому, влучно й гарно декорованому коні, мати Антея Гермiона — (Бранка - Кривуцька)-пряде. Вона сама із своїми думками. Ця сцена триває короткий час, але Бранка вже захопила увагу глядача, створила настрій, ввела у світ дії, яка ще не розгорнулася. Глядач відчув, що в генікею якесь напруження. Не часто зустрічаєте таке тонке сценічне явище! Проходить раз, другий сестра Антея Евфрозина-Ада Мушинська, як сонячний промінь-лагідна, ніжна, промениста, хоч при домашній роботі. Вона дуже вродлива, майже без ніякого гриму, і кришталько дівоча. Кін ще більше ожив, сповнив атмосферу і щойно тоді розгорнулася перша дія втілення українських національних проблем у грецьку тематику. Слова Антея звучать свіжо актуально, невеконливо й страшенно хвилюють. Забуваєте про чужу емзтику. Не можете повірити, що це грає молодь-недосвідчені артисти-члени недавно створеного драматичного гуртка.

Вражає прекрасний добір виконавців для кожної ролі красою, ростом, поставою, голосом і навіть особистістю.

Головний герой „Оргії" грецький співець Антей-виразник національних ідей поневоленого народу. Повну підтримку має в Евфрозині. Антитеза до них — жінка Антея Неріса, та нестійкі національно учні Антея Хілон і Федон.

У ролі Антея-Тарас Лончина, який вже другий рік студіює драму в університеті. Цей талановитий, амбітний, серйозний а разом з тим милий, юнак, мов вроджений для ролі Антея, виконав цю складну ролю з глибоким зрозумінням і переконливістю, показуючи її від лагідного, люблячого сина й брата, через тяжко враженого учнями вчителя, національного речника аж до інтимної драми, яка кінчається смертю Неріси й Антея. Особливо захоплюючим був діялог між Антеєм і Федоном, якого грав Борис Лончина. Палкий, блискучий діялог і така ж сама гра обох братів.

Нерісу, жінка Антея, гарно заграла Христя Никифоряк, створивши образ химерної, холодної, жадної слави й багатства красуні-бувшої рабині. Гнучко переходила від глузливого тону до докірливого, від пестощів до погроз. Зуміла передати внутрішнє напняття Неріси в осягненні своєї цілі. З неї Федон різьбив богиню танку Терпсихору, і, дивлячись на Христю у ролі Неріси, вірилося в це-така вона струнка й граційна.

Ада Мушинська в ролі Евфрозини-надзвичайна. Ця маленька роля у її виконанні була яскравою. Щось особливе є у її чистому ніжному голосі й володінні ним. Кожна її репліка була сказана з такою щирістю й природністю, що дослівно вона полонила глядача. Кращу Евфрозину тяжко собі ухвити.

На велику увагу заслуговує гра Володимира Козара, який виконав ролю римського Мецената. Він дійсно створив його, правильно віддаючи гордість, поблажливу зверхність, самопевність, почуття сили багатства й влади займання. А при тому вигляд, рухи, погляд й постава справжнього Мецената,

Добре виконали свої ролі Роман Величковський-префект, Андрій Дигдало-прокуратор, Олег Тустанівський-Хілон.

В „Оргії" ще брали участь: Роман Гривнак-домоуправитель Мецената, Марія Гриньків та Аня Левак-рабині, Марія Ярош, Оксана Балтарович, Ада Мушинська, Леся Балтарович, Христя Дигдало, Марта Кучер, Андрій Дужий-гості на оргії, Роман Терлецький, Ярослав Хрін, Олег Тустанівський, Борис Лончина, Ириней Шехович-панегіристи.

Треба відзначити, що всі виконавці мали чітку дикцію, назагал добру вимову, добре контрольований голос, природну поведінку на сцені та добре опановані вишліфувані жести.

Мотря Макар, Аня Яцюк, Дзвіня Макар-танцівниці на оргії-виконали балетку частину, чарівно протанцювавши вакхічний танок, створений хореографом цієї постановки Мотрею Макар.

Пошили гарні, витримані у відповідному до вистави стилі, костюми й придбали реквізит наші відомі невтомні громадянки-трудівниці: С. Дуб, С. Колодницька, О. Мухній, Д. Бойчук. В музичному оформленні допомагав д-р Б. Кушнір. Декорації зробили Л. Пришляк і В. Дигдало, а світлом і звуком оперував Б. Федорович. Адмініструвала всім Управа хору „Трембіта", яка піднялася на це велике діло і довершила його.

При такій роботі мило й любо бачити молодь, що не розтрачує сили намарно, а свою молоду енергію, здібність, поривання вкладає у вартісні речі, іде правильним, окриленим красою праці й успіху, шляхом.

Батьки виконавців дали їм повну підтримку своїм зрозуміння важливости цієї справи.

Над всіми розгалуженнями у підготовці постановки стояв невсипущий керманич-мистецький керівник Катерина Бранка - Кривуцька. Знавець своєї справи, надзвичайно працьовита, темпераментна, з почуттям великої відповідальности у своїх починах, вона в кожну ділянку проникнула сама, щоб якнайглибше та якнайкраще розкрити цю театральну річ: „Основний наголос я ставлю на психологічний момент, а точні формальні деталі-на другому пляні. Це була тяжка праця для всіх, а тим більше для мене. Моїм найбільшим помічником був Борис Лончина. Без нього мені було б тяжко з усім дати раду. Тепер ми відразу ж приступаємо до праці над другою виставою „На перші гулі" „Васильченка".

Вистава „Оргії" відбулася у залі Українсько - Американського Осередку при вул. Карпентер з великим успіхом. Присутня публіка вийшла із залі захоплена досягненням молодих виконавців та повна признання до їхнього вчителя й мистецького керівника Бранки-Кривуцької. Висловлювали щиру вдячність їй і Управі хору.

Запитаєте: невже не було недоліків, слабих місць у грі? Були, якщо будете підходити з вимогами, які ставляться до добрих професійних державних театрів. А якщо оцінювати цей гурток, як молоду театральну групу, то недоліків вона не лише не мала, але дала зразок високого рівня гри. І якщо хочете знати ще одну правду, то я вам скажу: це одна з найкращих українських вистав, які мені доводилося бачити на американській землі.

Її успіх блискавично поширився по всій метрополії Дітройту й через ріку до Віндсору в Канаду. Громада вже чекає на повторення „Оргії".

У Міллвіл вшановано пам'ять Головного Отамана

У неділю 19-го червня ц. р. в приміщенні української православної церкви відбулися Святочні Сходини, присвячені пам'яті — Головного Отамана Симона Петлюри.

Ініціятором цих сходин був хорунжий, колишньої охорони Головного Отамана, Максим Васюта. Сходини відкрив, голова парафії С. Мусій. Вступне слово сказала, Є. Савчук, а доповідь на тему „Симон Петлюра — борець за самостійність України" виголосив, д-р І. Куйдич. Вірш, „Молитва біля Києва" — М. Щербака продеклямувала, п-і Н. Куйдич. Уривок, із оповідання Ніни Павловської, інсценізували учні Школи Українознавства: Ромчик Куйдич, Іра та Юрчик Ленки. Дівочий хор, складався з бувших учениць шкіл українознавства при обох українських церквах — православній і католицькій, він проспівав кілька українських пісень. Хором керував п. В. Дзюба. Керівник програми — д-р І. Куйдич.

Перед програмою була перекуска, під час якої зібрано 30 дол. на українських воєнних інвалідів. Гроші пересланo до Філядельфії.

Е. Ч.

Попис у фортепіяновій студії проф. М. Стадник у Чикаґо

В суботу 19-го червня ц. р., відбувся річний попис (концерт) учнів форт. студії проф. Марти Стадник, Українській Музичній Школі в Чикаґо.

В програмі, яка складалася з двадцяти точок, виконавці грали твори: Альбеніса, Бетговена, Баха, Куляу, Сіндінґа, Шопена, Шуберта та інших.

Слухаючи цьогорічну програму, з великою приємністю треба ствердити, що учні пильно та солідно працювали цілий рік, зробили гарний поступ, та підготовилися якнайкраще до річного виступу.

Успіхи учнів переважно залежать від вчителя і в даному випадку треба зложити признання п. Марті Стадник. Вона талановитий педагог та люблена своїми учнями. Це у великій мірі причинилося до поступу всіх студентів.

С. Д.

Студенти з України „на літньому засланні" в Казахстані

Київ. — За даними Центрального Штабу при ЦК Комсомолу УССР для висилки студентів „республіки" на літню працю до інших країв Совєтського Союзу, з України мали відбути цього літа кругло 30 000 студентів. Такий виїзд обов'язковий, він зараховується до навчального процесу. Московські „Ізвєстія" писали 29 червня, що студенти з різних „республік" СССР, в тому і з України, тільки в азійській Казахстанській ССР за це літо повинні збудувати „тисячі виробничих, шкільних, житлових і культурно-побутових будинків". Студенти з інститутів України, Білорусі, Росії, Північного Кавказу працюють на будовах в Турґайській області, в Целінограді, в Акарліку й ін. місцевостях та містах Казахстану. У тій країні дуже різкі хитання температури: спека вдень і сильні похолодання вночі. У Казахстані приїжджі студенти мають виконати на понад 100 мільйонів рублів монтажно-будівельних робіт і, крім того, дати для місцевого населення „щонайменше 6 000 концертів"".

В Україні за літо таборуватимуть 1 мільйон 250 тисяч дітей

Київ. — У піонерських відпочинкових таборах в Україні впродовж цього літа будуть відпочивати, за офіційними даними, один мільйон 250 тисяч дітей. У таборах день розпочинається з піднятти червоного прапора, багато уваги приділено в програмах дня політичному вихованню, під керівництвом старшин комсомольських інструкторів. „Радянська Україна" з 9-го липня писала, що в Києві відбулось засідання міського комітету партії, на якому „накреслено конкретні заходи для поліпшення справи відпочинку дітей та усунення наявних недоліків", без пояснення, яких саме. Довкола Києва, в лісових масивах цього літа діють 400 піонерських таборів, у яких мають відпочивати 230 тисяч дітей. Створено цілу мережу спеціяльних таборів: „старшоклясники відпочивають у військово-спортивних і туристичних таборах, підлітки, які працюють на виробництвах, — в загальноздоровчих". Тепер в Україні функціонують разом 1156 таборів, у яких у першу зміну вже провели не вказаний газетою час 354 тисячі дітей. Діти, які не належать до організації піонерів, повинні йти до прапору, складати в кінці таборування „присягу", слухати лекції так само, як і члени піонерських загонів.

УПРАВА СУМ В АВСТРАЛІЇ

Сідней. — Від 10 Осередків і Відділів Спілки Української Молоді в Австралії взяли участь 20 делеґатів у Всеавстралійському З'їзді СУМ та біля сотні гостей. СУМ в Австралії охоплює близько однієї тисячі дітей і молоді, його загальний маєток обраховують в 400 тисяч долярів, але четвертина з того ще не виплачена за домівки. На З'їзді прийнято резолюцію, в якій поручається старшим сумівцям-дружинникам включитись в громадське українське життя. Головою Головної Управи СУМ у Австралії вибрали Л. Новицького. 9-й З'їзд відбувся, як повідомляла „Вільна Думка" ч. 19/1971/, в Лідкомбі, біля Сіднею.

ВИДАВНИЦТВО „ДОБРА КНИЖКА"

Торонто. — Заснованому у Львові Видавництву „Добра Книжка", що по другій світовій війні відновило свою діяльність в Канаді, сповнилось 50 років. За півстоліття Видавництво випустило біля 200 назв книжок, між ними таких авторів, як Наталена Королева, Олена Кисілевська, Митрополит УАПЦ Василь Липківський, Василь Королів-Старий, Ісидор Нагаєвський, Федір Одрач, В. Вуженко та ін. Випускає також журнал „Правда". Довголітнім редактором є Олександер Мох.

ЛЬВІВСЬКІ РОВЕРИ

Львівський завод автомобільних моторів розпочав випускати ровери - велосипеди, що їх ззвуть „мопедами" — „моделеві педальні велосипеди". Тисячі таких роверів під назвою „Верховина-3" вже постачають до Угорщини, хоча мало їх можна побачити в Україні. На змаганнях в СССР за випуск кращих роверів, Львівський завод дістав нагороду. У липні ц. р. завод почав випускати маленькі ровери, для дітей, під назвою „Зайчик". На них дуже велике ззапотребування. В 1971 р. за пляном буде випущено 15 000 „Зайчиків".

В глибокому смутку згадуємо
В СОРОКОВИНИ ДЕНЬ ВІД СМЕРТИ
нашу Незабутню Подругу

св. п. Зеновію Кахновець

абсольвентку славістики Оттавського Університету, довголітню виховницю пластової молоді й майбутню надійну учительку, яка 14-го червня 1971 р. передчасно відійшла у Вічність.

Похоронено Покійну 17-го червня 1971 року на цвинтарі Проспект в Торонто.

Заупокійні св. Літургії

будуть відправлені:

ТОРОНТО: Субота, 24-го липня 1971 р., 8-ма год. ранку, українська католицька церква св. о. Миколая;

НЮ ЙОРК: Субота, 24-го липня 1971 р., 6:30 год. ранку, українська католицька церква св. Юра;

ВАШИНҐТОН: Субота, 24-го липня 1971 р., 9-та год. ранку, українська католицька церква Пресв. Родини;

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ: Субота, 24-го липня 1971 р., 7:30 год. ранку, українська католицька катедра Непор. Зачаття;

БОФФАЛО: Субота, 24-го липня 1971 р., 7:00 год. ранку, українська кат. каплиця Матері Божої Одигітрії;

КЛІВЛЕНД: Субота, 24-го липня 1971 р., 7:00 год. ранку, українська католицька церква св. Андрія;

РИМ: Субота, 24-го липня 1971 р., 8:00 год. ранку, український католицький собор св. Софії;

КРЕССЕЛЬД, Німеччина: Субота, 24-го липня 1971 р., 8:00 год. ранку, церква св. Покрови в монастирі Сестер Студиток;

ДІТРОЙТ-ГЕМТРЕМК: Субота, 31-го липня 1971 р., 8-ма год. ранку, укр. кат. церква Непорочного Зачаття.

Про молитви і участь просять:

ТОВАРИШКИ ПОКІЙНОЇ

У пам'ять Покійної просимо складати пожертви на Фонд Енциклопедії Українознавства:
c/o PLY, 768 Queen Street West, Toronto 3, Ont., Canada.

В першу річницю трагічної смерти Незабутніх
бл.п. ст.п. МОТРІ з ГРУШКЕВИЧІВ БІГУН
Дружини члена Ватаги Бурлаків ст.пл. Ярослава Бігуна та її стриєчної сестри
бл.п. ст.п. ОКСАНИ ГРУШКЕВИЧ
складають 50.00 дол. на розбудову Пластової Оселі „Писаний Камінь"

1. Курінь УСП і 16. Курінь УПС „БУРЛАКИ"

НОВА СТАНИЦЯ

Гори Кетскил — ожили. Молоде літо своїм сонцем і небом та свіжою зеленню просторів - прикрасилося у нові шати, що їх природа зготовила.

Весело лунають удари сокир, молотків і горіжко дзвякають пилки-кипить робота при будові нової, біля церкви св. Івана Христителя, споруди, в Джует, коло Гантеру, Н. Й. Це крокви зносяться, росте гражда, чи-як дехто каже-Український Двір, новий осередок української культури, нашого духовного життя.

А поки ця споруда буде закінчена й довершена, то в ній уже приготовили світлицю, у якій містиметься крамниця, що матиме назву: Народне Мистецтво. Крамницю вестиме й лад їй надавати п-і Іванна Савицька, якої хист до таких справ і їх розуміння-уже відоме серед нашого культурного загалу. Ця крамниця матиме крам позбномистецької вартости: підмінки мистецтва там не буде. Ця крамниця має бути осередком прикладних вістей про наше народне мистецтво; тут чужинець повинен дістати інформації про те мистецтво. Для нашим це осередок, у якому літники зможуть не тільки оглядати, а й набувати речі мистецької вартости.

Два роки тому, в Атенах, Греція, відбувалася Міжнародна Виставка Народного Мистецтва. Там п-і І. Савицька нав'язала взаємини з фірмами, що виробляють мистецькі речі; там, замовила вона тканини, в першу чергу, ужиткового значення, виконаних на зразках низки українських взорів.

Новиною у цій крамниці будуть тканини, що їх виконали українці з Банялуки, Боснія. Будуть там також прегарні-дуже придатні на прикрасу наших хат-вироби з Буковини. Зокрема, можна буде оглянути й набути експонати, що їх виконано на наших рідних землях Закарпаття, Гуцульщини, Ярославщини, Львівщини, Київщини, Полтавщини.

Врешті, в цій короткій нотатці не можна описати всього того, що буде в цій крамниці „Народного Мистецтва", не можна подати й передати духа, і настрою, що викличе у відвідувача цей мистецький крам, що гратиме своїми формами, тонами, кольорами, десенями. Але створюватиме живий образ, душу нашого народу.

М. Островерха

Пластовий Музей у Клівленді розвиває активну діяльність

Клівленд. — „Народ без відзнаки, ручну працю планиминулого не може думати ступів - пластунок тощо. У про майбутнє", сказано у зверненні сказано, що Пласт Зверненні Пластового Музею Музей у Клівленді не підписаному Леонідом Бачинським, у журналі „Пласговий Шлях" з Канади, з червня 1971 року. До Пластового Музею надходять, все нові експонати, програми, відзнаки, газетки - одноднівки і пластунів, рисунки, фотознимки і та ін. Пластовий Музей закликає надсилати ... всі Пластові ... є приватною власністю основників, ... Пластовий Музей є загальний і власником його є Пласт. Для зацікавлених подаємо адресу Пластового Музею: Leonid W. Bachynsky ... Road ... Ohio 44109, U.S.A.

СПОРТ

Великий трійковий відбиванковий турнір за чашу Союзівки

В днях 24-25 липня ц. р. відбудеться на відбиванковому корті Союзівки, великий турнір, що його зорганізувало УСТ.„Ч. Січ" під патронатом Управи Союзівки. Як і в попередніх літніх сезонах Управа УСТ.„Ч. Січ" запланувала ряд великих і цікавих міжнародних спортових імпрез, поодинокі з них відбуватимуться по нашому найкращих вакаційних оселях. Управа УСТ„Ч. Січ" таким чином бажає, головно, заохотити українську молодь до активности в спорті. Крім того в цього роду міжнародних імпрезах наша молодь швидко позбувається шкідливого почуття меншевартости під впливом якої, на жаль, росте велике число української молоді.

Використовуючи це почуття, і в зв'язку з ним чужинців з українських спортових дружин, можуть такі і подібні зустрічі українських спортовців з чолавими американськими і іншими заграничними дружинами. В цьому випадку визначні американські спортовці познайомляться з повзжними осягами українців в інших ділянках про, що свідчитимуть назви і влаштування наших рідних осель.

Цю чергову велику спортову імпрезу Провід чоловічої відбиванкової ланки на чолі з менаджером І-ії дружини-інж. Б. Гайдучком, влаштовує в порозумінні з керівними органами Відбиванкової Асоціації Америки, завдяки чому в турнірі візьмуть участь найкращі відбиванкові клюби на сході ЗСА. Турнір проходитиме згідно з правилами Відб. Асоціації, по два сети кожний з кожним в двох рівнорядних групах по 5-ть дружин. По закінченні гор в групах відбудуться півфінали між 4-ма чоловими дружинами груп і опісля великий фінал за Чашу Союзівки. Меншими трофеями будуть нагороджені: віцечемпіон турніру і найкращі відбиванкарі.

Група „А"

1. Стейтен Айленд „Девілс" (стартовий склад: Дулені, Радігер, Шабо)

2. „Ч. Січ" І (стартовий склад: Н. Олесницький, Б. Домарацький і Деврієс)

3. Ал Стейт (Бушарт, О. Коннель, Йонгер)

4. „Ч. Січ" IV (Т. Кальба, Л. Кормелюк і М. Шалай)

5. УМСА Вест Сайд (Відмер, Волков, Вісоготів-обидва репрезентанти Болгарії)

Група „Б"

1. „Ч. Січ" ІІ (стартовий склад: О. Попович, Ю. Бук і З. Стахів)

2. Стейтен Айленд - „Демонс" (Влейс, Гіппoлетас, Робінзон)

3. „Ч. Січ" ІІІ (М. Сітницький, І. Дуяль і Ю. Ставничий-тренер „Ч. Січі")

4. УМСА Вест Сайд (Валов, Моозе, Фете)

5. УМСА Бінгтамптон (не подали складу)

Турнір розпічнеться в суботу 24-го липня о год. 9-й рано і проходитиме впродовж цілого дня до год. 7-ї вечора. В неділю, початок о год. 9:30 рано, великий фінал після обіду.

І-ша Футбольна дружина „Ч. Січ" в турнірі за Чашу „Райнголда"

Дня 16-го липня ц. р. І-ша футбольна дружина „Ч. Січі" чемпіон Прем'єр дивізії Шейфер Ліги, Ню Джерзі віде свої перші змагання в цьогорічному літньому сезоні за Чашу „Райнголда" з сильною дружиною Пасейк Італіянс. Початок змагань, о год. 7:30 вечора. Як і попередніх років турнір за Чашу „Райнголда" проходитиме в двох групах по 4-ри дружини, системою кожний з кожним, і опісля фінал між лідерами за звання першуна. Змагання відбуваються кожної п'ятниці вечорами, на площі Фарчерс Ґров в Юньйон, Ню Джерзі. „Ч. Січ" виступає в „А" групі, в якій крім вже згаданої італійської дружини, змагаються Елизабет СК (першун групи ДАФБ) і Скатс-Амерікенс. В групі „Б" виступають: Гобокен ФК, Айріш Елизабет, Ньюарк СК і „Бенефіка" СК. Чергові змагання „Ч. Січ" відбуде: 23-го липня, год. 7:30 із Скатс-Амерікенс, 20-го серпня, год. 8.45 із Елизабет СК. Фінал за звання першуна відбудеться, дня 27-го серпня 1971 р.

О. Твардовський

Футбольні першенства СУАСТ-Північ

В днях 3-4 липня 1971 р. на Сумівській оселі „Київ" (50 миль від Дітройту) відбулися футбольні змагання за першенство СУАСТ-Північ, в яких взяли участь: Леви-Чикаго, Львів-Клівленд і Черник-Дітройт.

У змаганнях системою кожний з кожним перше місце здобули Леви-Чикаго перед Черником-Дітройт і Львів-Клівленд.

Вислідн поодиноких змагань у суботу 3-го липня:

Леви-Черник 3:1, ворота для Левів здобули: Б. Шлапак, А. Яворський і Е. Мишалов, а для Черника Б. Савка.

Черник-Львів 2:1, ворота здобули: Шкудор 2 і Росул — 1.

Леви-Львів 2:1, ворота здобули: А. Яворський, Б. Шлапак і Р. Росул.

Висліди поодиноких змагань у неділю 4-го липня:

Леви-Львів 1:0, ворота здобув Е. Карпа.

Черник-Леви 0:1, ворота здобув Е. Карпа.

Черник-Львів 2:1, ворота здобули: Ю. Дашків, В. Вояк і М. Пєскар.

В загальному точкуванні перше місце здобули Леви з точками 8-0; Черник, 4-4; Львів 0:8.

У висліді цього турніру перехідну чашу за першенство СУАСТ-Північ, яку уфундував п. Сливка, здобула дружина Леви-Чикаго в складі: А. Клюфас, С. Десурко, М. Іваник, С. Пашковів, Е. Мишалов, І. Дутка, Ю Шиманський, Б. Шлапак, А. Козій, Е. Карпа, А. Яворський, С. Мінтіянський, П. Дубін, С. Карпа і В. Бакун.

В. Гриньків

У Кракові в Польщі відбуваються „Дні Києва"

Варшава. — В час, коли у Варшаві відбувалося „Свято української культури" силами Товариства українськоі культури, що нараховує біля 5 000 членів у всій Польщі, в Кракові розпочалися „Дні Києва". Це традиційна зустріч кракків'ян з представниками культури і мистецтва з Української ССР, з деякими мистцями-малярами та письменниками. „Літературна Україна" з 6 липня інформувала, що „цей щорічний фестиваль української культури з кожним роком має тут все більший успіх". У найбільшому кінотеатрі Кракова під назвою „Київ" показують кінофільми Київської та інших кіностудій УССР, кінофестиваль проходить під девізом „Подорож у братню Україну". Вже виступали група бандуристів, Київський Ансамбль пісні і танцю „Дарничанка", концертували співаки й музики. Місцеві жителі з цікавістю оглядають Виставку українського народного мистецтва.

Розпочався п'ятий табір виховників юного ОДУМ-у

Аккорд, Н. Й. (Ю. К. В суботу 26-го червня ц. р., на оселі ОДУМ-у - „Київ", серед мальовничої природи Кетскільських гір, розпочався П'ятий Курс-Табір Виховників Юного ОДУМ-у. Участь в таборі, який триватиме два тижні до 10-го липня ц. р., беруть одумівці з різних міст ЗСА та Канади-Чикаго, Пассейк, Міннеаполіс, Філядельфії, Баунд Брук, Ньюарк, Рочестер, Балтимор, Торонто та Монтреаль. Вишкіл виховників проходить під доглядом Команди Табору в складі: проф. д-р Юрій Криволп — комендант, інж. Євген Кальман-заступник коменданта, подруга Валентина Лімонченко-писар, колега Віктор Войтюхів-старший бунчужний та подруга Марія Бойко-старша бунчужна. У вишколі виховників, команди допомагають інструктори: д-р Симон Гаюк, інж. Іван Павленко, інж. Віктор Росинський, інж. Павло Лімаренко, інж. Олексій Шевченко та проф. Василь Григоренко. Вишкіл проходить під гаслом-„Пізнай самого себе та оточення в якому живеш!" Усіх кандидатів на курсах є 25 у віці від 15-16 років. Більшість учасників курсу після успішного закінчення табору виховників будуть працювати на одумівських відпочинково-виховних таборах на оселі ОДУМ-у „Київ" в Аккорд, Н. Й., в Міннеаполіс („Сібней Стейт Парк") та Торонто (оселя „Київ"). На закінчення курсу-табору, 10-го липня ц. р., є запляновано спільна вечеря курсантів з батьками та керівниками членами ОДУМ-у, забава та прощальна ватра. Під час прощальної ватри, в офіційній частині, будуть вручені посвідки курсантам які успішно закінчать курс та буде переведено складення одумівської присяги. Після того, до курсантів звернеться із словом Петро Самутін, генерал Армії УНР, який буде почесним гостем Команди та Учасників 5-го Курсу-Табору Виховників Юного ОДУМ-у.

Атакують далі українських національних діячів

Київ. — „Літературна Україна" з 29 червня 1971 р. у статті-рецензії на книжку збірних авторів, видану у Львові, під наг. „Пост Ярослава Галана", перелічує десяток прізвищ авторів того видання, між ними самого Я. Галана, Ю. Мельничука, Д. Цмокаленка, Ю. Смолича, Д. Павличка, В. Беляєва, Б. Загорулька, Р. Братуня, В. Васильєва, Алли Грабовської, В. Зуба та інших. Вони на різні лади намагаються очорнити український націоналізм та його теоретиків і практичних здійснювачів, починаючи від д-ра Дмитра Донцова, дійть від пов'язування українського „буржуазного" націоналізму з біснуватими німецькими фашистами до пов'язання його з „американським імперіалізмом" та „ізраїльськими загарбниками". Газета розглядає ту збірку протиукраїнських інсинуацій, як „особливе видання" й додає: „Пост імени Голана діє активно. Він робить велику справу, розвінчуючи антинародні злочини тих, хто ще й досі розмахує вилинялими й брудними жовто-блакитними прапорами". У збірці „Пост імени Галана", що вийшла у видавництві „Каменяр", заатаковано на московсько-комуністичний лад українських діячів з національного табору, бандерівців, мельниківців, сл. п. Митрополита Андрея Шептицького, Провідників ОУН і УПА, сл. п. поета „фашиста" Євгена Маланюка, проф. Володимира Шаяна за співпрацю в журналі „Визвольний Шлях" у Лондоні та багатьох інших діячів української культури, науки і політики.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН НАЙДА — член УНС Відд. 347 Т-ва Запорозька Січ в Мілвілл, Н. Дж., помер 6-го червня 1971 р. на 72-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНСоюзу в 1933 р. Полишив в смутку дружину Митрину, доньку Анну і Донні, сина Богдана і 4-ох внуків. Похорон відбувся 10-го червня 1971 р. на укр. церковному цвинтарі в ... Павла в Мілвіл, Н. Джерзі.

Вічна Йому Пам'ять!
Ф. Сигура, секр. Відд.

ІВАН САХНО, довголітній член ... Петра і Павла, Відд. 220 в Чикаго, помер 21 червня 1971 р. на 85-му році життя. Покійний народився в 1886 р. в с. Переволочна, ... Україна, а членом УНСоюзу став в 1911 році. Залишив у смутку сина Михайла з дружиною Айлін, Івана з дружиною Розмері, Василя з дружиною Юліею, Джерома з дружиною Сузан та трьох внуків. Похорон відбувся 23 червня 1971 р. на цвинтарі св. Марії в Евергрін, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Мельничин, секр.

Розшуки

Пані Одарка Прядка та Григорій Федорович Прядка пошукують сина і брата ІВАНА ФЕДОРОВИЧА ПРЯДКУ, який походить з села Котельви, Полтавської області. Просимо його особисто або тих, які про нього мають відомості, знали про нього, чи бачили його — зверніться до пані Дусі Опарик: Mrs. Dusia Oparick, 5765 Maricourt Street, St. Leonard 458, Quebec, Canada.

ТАРЗАН, Ч. 6591. Варуни заснули після пиру

Коли двадцять варунгів, наситившись левиним м'ясом, хроплять, Тарзан самотужки пробує врятувати дочку вождя Матабузе...